



หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)

คณะศิลปนาฏดุริยางค์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
1. รหัสและชื่อหลักสูตร.....	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา.....	1
3. ระดับคุณวุฒิและประเภทของหลักสูตร.....	1
4. ความร่วมมือกับส่วนงาน/สถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานอื่น.....	1
5. การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา.....	1
6. ระบบการจัดการศึกษา.....	2
7. กำหนดเปิดสอนในระบบการศึกษา.....	2
8. การพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร.....	2
9. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน (ถ้ามี).....	2
หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้	3
1. ปรัชญาของหลักสูตร.....	3
2. ความสำคัญของหลักสูตร.....	3
3. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา.....	4
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....	4
5. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program Learning Outcomes: PLO).....	4
6. ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (PLO) และผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก (TQF).....	5
หมวดที่ 3 โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต	6
1. โครงสร้างหลักสูตร.....	6
2. รายวิชาและหน่วยกิต.....	6
3. แผนการศึกษา.....	9
หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้	11
1. รูปแบบการจัดการศึกษา.....	11
2. ภาษาที่ใช้.....	11
3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กลยุทธ์/วิธีการสอน กลยุทธ์/ วิธีการวัดและการประเมินผลและตัวอย่างหลักฐานแสดงสัมฤทธิ์ผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้	11
4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้.....	14
5. แผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้จากหลักสูตร (PLOs) วิธีการวัดและการประเมินผลและตัวอย่างหลักฐานแสดงสัมฤทธิ์ผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้ สู่รายวิชาทุกรายวิชา (Curriculum Mapping).....	15

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรซึ่งรวมถึงคณาจารย์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	16
1. คณาจารย์	16
2. แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี	19
3. งบประมาณตามแผน	19
4. สถานที่จัดการเรียนการสอน	21
5. ความพร้อมด้านกายภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	21
6. ระบบการดูแลนักศึกษาและทุนการศึกษา	21
หมวดที่ 6 คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา	22
1. การรับเข้าศึกษา	22
2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา	22
3. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา	22
หมวดที่ 7 การประเมินผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษา	23
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน	23
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	25
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	26
4. การฟื้นฟูสภาพโดยไม่สำเร็จการศึกษา	27
หมวดที่ 8 การประกันคุณภาพหลักสูตร	28
1. การกำกับมาตรฐาน	28
2. บัณฑิต	28
3. นักศึกษา	28
4. อาจารย์	29
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	30
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	30
หมวดที่ 9 ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร	32
1. ทิศทางนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ และพันธกิจ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ...	33
2. ความเสี่ยงและผลกระทบจากภายนอก	34
3. ผลสำรวจการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)	36
4. ความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ การออกแบบ การจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการการศึกษา	37
5. ผลการดำเนินงานของหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านมา	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6. ยุทธศาสตร์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา.....	44
7. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่คาดหวัง (PLO) และผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก.....	45
ภาคผนวก.....	46
ภาคผนวก ก คำอธิบายรายวิชา.....	47
ภาคผนวก ข เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง	52
ภาคผนวก ค คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	61
ภาคผนวก ง รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และรายชื่อผู้วิพากษ์หลักสูตร	68
ภาคผนวก จ รายงานการวิพากษ์หลักสูตร	70
ภาคผนวก ฉ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร.....	79
ภาคผนวก ช มติที่ประชุมสภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	94
ภาคผนวก ซ มติที่ประชุมสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	99

หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
คณะศิลปนาฏดุริยางค์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร 25622191600247

ชื่อหลักสูตร

(ภาษาไทย) หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

(ภาษาอังกฤษ) Doctor of Fine Arts Program in Music

กรณีหลักสูตรปรับปรุง

ปรับปรุงจากหลักสูตร หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562)

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

2.1 ชื่อปริญญา

(ภาษาไทย : ชื่อเต็ม) ศิลปดุष्ฎิบัณฑิต (ดุริยางคศิลป์)

(ภาษาไทย : อักษรย่อ) ศล.ด. (ดุริยางคศิลป์)

(ภาษาอังกฤษ : ชื่อเต็ม) Doctor of Fine Arts (Music)

(ภาษาอังกฤษ : อักษรย่อ) D.F.A. (Music)

2.2 ชื่อสาขาวิชาที่ระบุใน TRANSCRIPT

FIELD OF STUDY: Music

3. ระดับคุณวุฒิและประเภทของหลักสูตร

คุณวุฒิระดับ ☐ ปริญญาตรี

☐ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

☐ ปริญญาโท

☐ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

☒ ปริญญาเอก

4. ความร่วมมือกับส่วนงาน/สถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานอื่น

☒ เป็นหลักสูตรของส่วนงานโดยเฉพาะ

☐ เป็นหลักสูตรที่ร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่และ.....

☐ เป็นหลักสูตรที่จัดทำความร่วมมือกับสถาบันอื่น (บันทึกข้อตกลงให้แนบในภาคผนวก)

5. การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาศิลปดุष्ฎิบัณฑิตเพียงสาขาวิชาเดียว

6. ระบบการจัดการศึกษา

- 6.1 ระบบการศึกษา
☒ ระบบทวิภาค ภาคการศึกษาละไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์
- 6.2 มีการจัดการศึกษาในภาคฤดูร้อนตามแผนการศึกษา
☒ มีภาคฤดูร้อน
☐ ไม่มีภาคฤดูร้อน
- 6.3 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน
☒ ระบบทวิภาค ภาคการศึกษาต้น : มิถุนายน - กันยายน
 ภาคการศึกษาปลาย : พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

7. กำหนดเปิดสอนในระบบการศึกษา

- ☒ ระบบทวิภาค ☒ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2567
☒ ภาคการศึกษาปลาย

8. การพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- 8.1 ได้พิจารณาก่อนกรองโดยสภาวิชาการให้ความเห็นชอบหลักสูตร
 ในการประชุมครั้งที่ 3/2567 วันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2567
- 8.2 ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 ในการประชุมครั้งที่ 5/2567 วันที่ 18 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567

9. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

- 9.1 รายวิชาของหลักสูตรอื่นที่นำมาบรรจุในหลักสูตรนี้
 - ไม่มี -
- 9.2 รายวิชาของหลักสูตรนี้ที่หลักสูตรอื่นนำไปใช้
 - ไม่มี -

หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้

1. ปรัชญาของหลักสูตร

“เชี่ยวชาญบูรณาการศาสตร์ดุริยางคศิลป์ สู่งานวิจัยสร้างสรรค์ด้วยจริยธรรม”

2. ความสำคัญของหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรศิลปดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ พัฒนามาจากฐานแนวคิดการสร้างความรู้ ทักษะ จริยธรรม และคุณลักษณะของดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องและตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมไทย และสังคมโลก ดุริยางคศิลป์มีความรู้ศักยภาพ และความสามารถในการต่อยอดองค์ความรู้ สะท้อนผ่านทักษะการบูรณาการ และการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ทางดุริยางคศิลป์ร่วมกับศาสตร์ด้านอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์ โดยผ่านการใช้กระบวนการงานวิจัยและการสร้างสรรค์ทางด้านดุริยางคศิลป์ ตามแนวคิด การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ในฐานะต้นทุนทางวัฒนธรรมที่มีอำนาจทางอ้อมต่อความคิด และทัศนคติของประชากรโลก ดังเช่นแนวคิด “ซอฟต์เพาเวอร์” (Soft Power) ร่วมกับการใช้ทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการสื่อสารและเผยแพร่องค์ความรู้อย่างเชี่ยวชาญ ดังนั้น หลักสูตรจึงนำฐานคิดดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการปรับปรุงหลักสูตรศิลปดุริยางคศิลป์ ทั้งในด้านการกำหนด คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ การออกแบบเนื้อหาารายวิชา และแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อผลิต ดุริยางคศิลป์ที่มีความรู้ ทักษะ จริยธรรม และคุณลักษณะที่กล้าคิด กล้าพัฒนา และสามารถสื่อสารภาพลักษณ์ ของดุริยางคศิลป์สู่สังคมที่มีความท้าทาย และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

หลักสูตรศิลปดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567 มุ่งเน้นผลิตบัณฑิต ให้สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่น ที่สอดคล้องกับทิศทางนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ข้อ 1 และข้อ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยน ค่านิยม และวัฒนธรรม โดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การรักษานับธรรมนิยมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมทั้ง และการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เชิงพหุวัฒนธรรมและสหวิทยาการ เช่น ความรู้ ทักษะ ทางศิลปะและวัฒนธรรม ตลอดจนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีการนำองค์ความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้เป็นพลเมืองที่เข้มแข็งในการรักษา วัฒนธรรมนิยมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมไทย อันเป็นพื้นฐานของสังคมไทย และเป็นซอฟต์เพาเวอร์ (Soft Power) ในการสื่อสารภาพลักษณ์ของประเทศ นำเสนอความเป็นไทยสู่สากล และยังสอดคล้องกับการจัดแบ่งกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ 5 กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาจำเพาะ การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูงหรือบัณฑิตสาขาจำเพาะ ตามความต้องการของสังคม สามารถพัฒนาความรู้และสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยเน้นการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะ และวัฒนธรรม ให้มีความสามารถในการเรียนรู้ และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามแผนพัฒนาสถาบัน พ.ศ. 2565 - 2569 ที่มุ่งเน้นจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และนานาชาติ การพัฒนาและเผยแพร่งานวิจัย ให้บริการ วิชาการ อีกทั้งการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ทัศนศิลป์ใน ระดับชาติและนานาชาติ ตลอดจนสร้างความตระหนัก รักษา ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย รวมถึงการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

3. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 3.1 ศิลปิน นักจัดการ ผู้ประกอบการ ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดุริยางคศิลป์
- 3.2 อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนทางวิชาดุริยางคศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- 3.3 นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญทางดุริยางคศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ
- 3.4 นักวิชาการทางดุริยางคศิลป์ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 4.1 เพื่อผลิตดุริยางคบัณฑิตให้รอบรู้ เชี่ยวชาญ พัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์กับศาสตร์ที่เกี่ยวข้องให้เท่าทันพลวัตของโลก
- 4.2 เพื่อผลิตดุริยางคบัณฑิตให้สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ วิจัย สร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ และศิลปะที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ด้วยมิติทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- 4.3 เพื่อผลิตดุริยางคบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะ และดำรงตนอยู่กับสังคม ได้อย่างมีความสุข

5. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program Learning Outcomes: PLO)

เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถ:

- 5.1 PLO1 ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิด ทางดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทสังคม
- 5.2 PLO2 ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ได้อย่างเชี่ยวชาญ
- 5.3 PLO3 ออกแบบ และสร้างงานวิจัยสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบททางสังคม บนพื้นฐานจริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ
- 5.4 PLO4 บูรณาการ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทักษะ กับเทคโนโลยีดิจิทัล สู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำเสนอ และเผยแพร่งานวิจัยสร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์
- 5.5 PLO5 เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และกฎกติกาของสังคม
- 5.6 PLO6 มีภาวะผู้นำ ปรับตัวเข้ากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงได้

6. ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (PLO) และผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (PLOs)	ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก			
	ความรู้	ทักษะ	คุณธรรม จริยธรรม	ลักษณะ บุคคล
PLO 1 ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดทางดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล และบริบทสังคม	✓	✓		
PLO 2 ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ได้อย่างเชี่ยวชาญ	✓	✓		
PLO 3 ออกแบบ และสร้างงานวิจัยสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบททางสังคม บนพื้นฐานจริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ	✓	✓	✓	
PLO 4 บูรณาการ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทักษะ กับเทคโนโลยีดิจิทัลสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำเสนอ และเผยแพร่งานวิจัยสร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์	✓	✓		
PLO5 เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และกฎกติกาของสังคม			✓	✓
PLO6 มีภาวะผู้นำ ปรับตัวเข้ากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงได้				✓

หมวดที่ 3 โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต

1. โครงสร้างหลักสูตร

1.1 จำนวนหน่วยกิต

แผน 1 (แผน 1.1) หลักสูตรที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ จะต้องทำวิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต และการเรียนรายวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด

แผน 2 (แผน 2.1) หลักสูตรที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพและวิชาการ ทำวิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต และการเรียนรายวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด 12 หน่วยกิต

1.2 ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาตามแผนการศึกษารวมจำนวน 3 ปีการศึกษา แต่ไม่เกิน 6 ปีการศึกษา

แผน 1 (แผน 1.1) หลักสูตรที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ นักศึกษาต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

แผน 2 (แผน 2.1) การจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการวิจัย และการเรียนรายวิชาตามที่กำหนด นักศึกษาต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา

1.3 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ จัดการศึกษาเป็น 2 แบบ คือ

แผน 1 (แผน 1.1)	แผน 2 (แผน 2.1)
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ไม่นับหน่วยกิต	หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ไม่นับหน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ - หน่วยกิต	หมวดวิชาบังคับ 9 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก - หน่วยกิต	หมวดวิชาเลือก 3 หน่วยกิต
หมวดวิชาวิจัย (วิทยานิพนธ์) 48 หน่วยกิต	หมวดวิชาวิจัย (วิทยานิพนธ์) 36 หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต	รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

2. รายวิชาและหน่วยกิต (คำอธิบายรายวิชาอยู่ในภาคผนวก ข)

2.1 หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน S/U

1) วิชาเสริมพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางดุริยางคศิลป์ สำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดรายวิชาเสริมพื้นฐานให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 - 311 วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต

3 (3-0-6)

Fundamental Knowledge of Music for Doctoral Degree

2) วิชาเสริมพื้นฐานบังคับตามเกณฑ์การสอบเข้า

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดรายวิชาเสริมพื้นฐานให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศกำหนด

นักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แผน 1.1 ต้องศึกษาในรายวิชาการวิจัยและการสร้างสรรค์ และรายวิชาการสร้างสรรค์ทางดริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล

รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)
---------	---

434 - 411	วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ Research Methodology and Creative Work in Music	3 (3-0-6)
434 - 412	การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล Creative Music and Digital Technology	3 (2-2-5)
434 - 413	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ศิลปินและสาระทางดุริยางคศิลป์ Seminar in Music Guru and Essentials of Music	3 (2-2-5)

2.3 หมวดวิชาเลือก จำนวน 3 หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 – 511	ดุริยางคศิลป์ภาคสนาม Fieldwork in Music	3 (2-2-5)
434 – 512	สัมมนาจรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity	3 (3-0-6)
434 – 513	สัมมนาดุริยางคศิลป์กับการเปลี่ยนแปลงพลวัตทางสังคม Seminar in Music and the Change of Social Dynamics	3 (3-0-6)
434 – 514	ดุริยางคศิลป์วิศิษฐ์ Music Excellence	3 (2-2-5)

2.4 หมวดวิชาวิจัย

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 – 601	วิทยานิพนธ์ (แผน 1.1)	48 (0-0-144)
	Thesis	
434 – 602	วิทยานิพนธ์ (แผน 2.1)	36 (0-0-108)
	Thesis	

2.5 การสอบวัดคุณสมบัติ

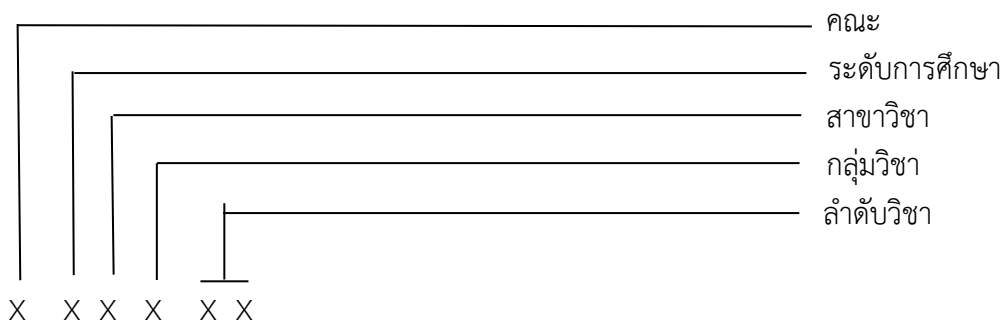
434 – 701 การสอบวัดคุณสมบัติ

S/U

Qualifying Examination

ความหมายของรหัสวิชาและรหัสการจัดชั่วโมงเรียน

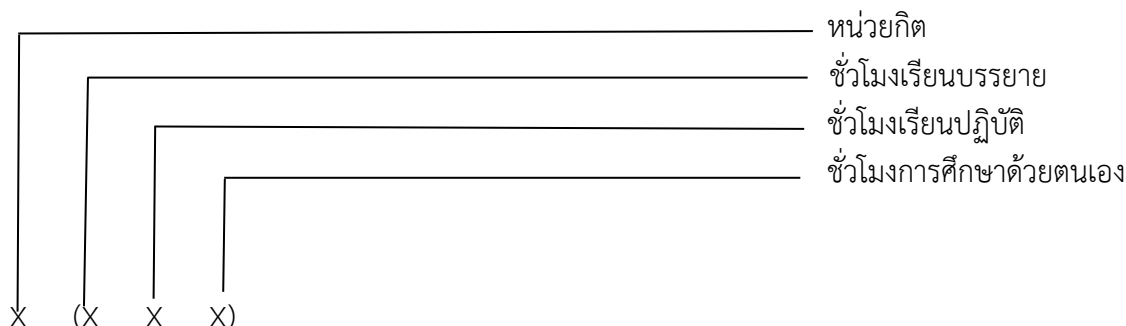
ความหมายของรหัสรายวิชา



รหัสวิชาที่ใช้กำหนดเป็นตัวเลข 6 หลัก ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่ 1	หมายถึง	คณะ
เลข 1	หมายถึง	คณะศิลปวิจิตร
เลข 2	หมายถึง	คณะศิลปนาฏดุริยางค์
เลข 3	หมายถึง	คณะศิลปศึกษา
เลข 4	หมายถึง	บัณฑิตศึกษา
ตำแหน่งที่ 2	หมายถึง	ระดับการศึกษา
เลข 1	หมายถึง	ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
เลข 2	หมายถึง	ระดับมหาบัณฑิต
เลข 3	หมายถึง	ระดับดุษฎีบัณฑิต
ตำแหน่งที่ 3	หมายถึง	สาขาวิชา
เลข 1	หมายถึง	วิชาชีพครู
เลข 2	หมายถึง	ทัศนศิลป์
เลข 3	หมายถึง	ดุริยางคศิลป์
เลข 4	หมายถึง	ดุริยางคศิลป์
เลข 5	หมายถึง	ทัศนศิลป์ศึกษา
เลข 6	หมายถึง	ดุริยางคศิลป์ศึกษา
เลข 7	หมายถึง	ดนตรีศึกษา
ตำแหน่งที่ 4	หมายถึง	กลุ่มวิชา
เลข 1	หมายถึง	วิชาชีพครู
เลข 2	หมายถึง	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
เลข 3	หมายถึง	วิชาเสริมพื้นฐาน
เลข 4	หมายถึง	วิชาบังคับ
เลข 5	หมายถึง	วิชาเลือก
เลข 6	หมายถึง	วิชาวิจัย

เลข 7	หมายถึง	การสอบประมวลความรู้/การสอบวัดคุณสมบัติ
เลข 8	หมายถึง	วิชาแกนการศึกษา
ตำแหน่งที่ 5 - 6	หมายถึง	ลำดับวิชา
ความหมายของรหัสการจัดชั่วโมงเรียน		



3. แผนการศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-411	วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ (S/U)	3(3-0-6)	434-311	วิทยาการดุริยางคศิลป์ ระดับดุष्ฎีบัณฑิต (S/U)	3(3-0-6)
434-412	การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ กับเทคโนโลยีดิจิทัล (S/U)	3(2-2-5)	434-411	วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์	3(3-0-6)
434-601	วิทยานิพนธ์ (หัวข้อวิทยานิพนธ์)	3(0-0-9)	434-412	การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ กับเทคโนโลยีดิจิทัล	3(2-2-5)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-701	การสอบวัดคุณสมบัติ (S/U)		434-4103	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ปรากฏศิลป์และสาระตละทางดุริยางคศิลป์	3(2-2-5)
434-601	วิทยานิพนธ์ (โครงร่างวิทยานิพนธ์)	9(0-0-27)	434-xxx	วิชาเลือก	3(3-0-6)
			434-602	วิทยานิพนธ์ (หัวข้อวิทยานิพนธ์)	3(0-0-9)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-601	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1)	9(0-0-27)	434-701 434-602	การสอบวัดคุณสมบัติ (S/U) วิทยานิพนธ์ (โครงร่างวิทยานิพนธ์)	6(0-0-18)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-601	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 2)	9(0-0-27)	434-602	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1)	9(0-0-27)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-601	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 3)	9(0-0-27)	434-602	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 2)	9(0-0-27)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

แผน 1.1			แผน 2.1		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
434-601	วิทยานิพนธ์ (สอบป้องกันวิทยานิพนธ์)	9(0-0-27)	434-602	วิทยานิพนธ์ (สอบป้องกันวิทยานิพนธ์)	9(0-0-27)
ไม่เกิน 15 หน่วยกิต			ไม่เกิน 15 หน่วยกิต		

หมายเหตุ: 1) การลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาเสริมพื้นฐานบังคับตามเกณฑ์การสอบเข้า (ภาษาอังกฤษ) ให้ลงทะเบียนตามประกาศของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2) กรณีลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ให้ดำเนินการยื่นคำร้องและต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และโครงการบัณฑิตศึกษา

4. การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบัน (ถ้ามี)

- ไม่มี -

5. การยกเว้นรายวิชา (ถ้ามี)

- ไม่มี -

หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้

1. รูปแบบการจัดการศึกษา

- ☐ แบบชั้นเรียน
☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต (ระบบการสอนออนไลน์ผ่านโปรแกรมที่เกี่ยวข้อง)
☒ แบบผสมผสาน
☐ อื่น ๆ (ระบุ)

2. ภาษาที่ใช้

- ☐ ภาษาไทย ☐ ภาษาอังกฤษ
☐ ภาษา..... ☒ ภาษาไทยและอังกฤษ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLO) กลยุทธ์/วิธีการสอน กลยุทธ์/วิธีการวัดและการประเมินผลและตัวอย่างหลักฐานแสดงผลสัมฤทธิ์ตามผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLO)	รูปแบบ/วิธีการสอน/เทคนิคการสอน	กลยุทธ์/วิธีการวัดและการประเมินผล	ตัวอย่างรายวิชาที่รับผิดชอบผลลัพธ์การเรียนรู้
PLO1 ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดทางดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทสังคม	1) การสอนผสมผสานรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ วิพากษ์ วิจารณ์องค์ความรู้ แนวคิด และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง การอภิปราย การสัมมนา เป็นต้น 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์สังเคราะห์	1) ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในชั้นเรียน 2) ประเมินจากคุณภาพของงานศึกษาค้นคว้าที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาที่เรียน 3) ประเมินผลจากการนำเสนอผลงาน และการเผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์ 4) ประเมินความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความตั้งใจ 5) ประเมินตามสภาพจริง	1) รายวิชา การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล 2) วิทยานิพนธ์
PLO2 ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ได้อย่างเชี่ยวชาญ	1) การเรียนรู้แบบมุ่งปฐะ โดยการลงมือปฏิบัติทักษะจากการสาธิตของต้นแบบ 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์สังเคราะห์	1) ประเมินจากคุณภาพของการปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ 2) ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในชั้นเรียน	1) รายวิชาการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล 2) วิทยานิพนธ์

ผลลัพธ์การเรียนรู้ ระดับหลักสูตร (PLO)	รูปแบบ/วิธีการสอน/ เทคนิคการสอน	กลยุทธ์/วิธีการวัด และการประเมินผล	ตัวอย่าง รายวิชาที่รับผิดชอบ ผลลัพธ์การเรียนรู้
	3) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การนำเสนอผลงาน และการ เผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์	3) ประเมินผลจากการ นำเสนอผลงาน และการ เผยแพร่ผลงาน ทางดุริยางคศิลป์ 4) ประเมินความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความตั้งใจ 5) ประเมินตามสภาพจริง	
PLO3 ออกแบบ และสร้าง งานวิจัยสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบท ทางสังคมบนพื้นฐาน จริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ	1) การสอนผสมผสานรูปแบบ ตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ วิพากษ์ วิจารณ์องค์ความรู้ แนวคิด และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง การอภิปราย การสัมมนา เป็นต้น 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์ สังเคราะห์ 3) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การนำเสนอผลงาน และการเผยแพร่ผลงาน ทางดุริยางคศิลป์	1) ประเมินจากการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นและ อภิปรายในชั้นเรียน 2) ประเมินจากคุณภาพ ของงานศึกษาค้นคว้า ที่ได้รับมอบหมาย ในรายวิชาที่เรียน 3) ประเมินผลจากการนำเสนอ ผลงาน และการเผยแพร่ผลงาน ทางดุริยางคศิลป์ 4) ประเมินความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความตั้งใจ 5) ประเมินตามสภาพจริง	1) วิชัวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ ทางดุริยางคศิลป์ 2) วิทยานิพนธ์
PLO4 บูรณาการ และ สังเคราะห์องค์ความรู้ ทักษะ กับเทคโนโลยี ดิจิทัล สู่การสร้างองค์ ความรู้ใหม่ เพื่อนำเสนอ และเผยแพร่งานวิจัย สร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์	1) การสอนผสมผสานรูปแบบ ตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ วิพากษ์ วิจารณ์องค์ความรู้ แนวคิด และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง การอภิปราย การสัมมนา เป็นต้น 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์ สังเคราะห์ 3) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การนำเสนอผลงาน	1) ประเมินจากการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น และอภิปรายในชั้นเรียน 2) ประเมินจากคุณภาพ ของงานศึกษาค้นคว้าที่ได้รับ มอบหมายในรายวิชาที่เรียน 3) ประเมินผลจากการนำเสนอ ผลงาน และการเผยแพร่ผลงาน ทางดุริยางคศิลป์ 4) ประเมินความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความตั้งใจ 5) ประเมินตามสภาพจริง 6) ประเมินคุณภาพของ สร้างสรรค์ และการบูรณาการ	1) รายวิชาวิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ ทางดุริยางคศิลป์ 2) วิทยานิพนธ์

ผลลัพธ์การเรียนรู้ ระดับหลักสูตร (PLO)	รูปแบบ/วิธีการสอน/ เทคนิคการสอน	กลยุทธ์/วิธีการวัด และการประเมินผล	ตัวอย่าง รายวิชาที่รับผิดชอบ ผลลัพธ์การเรียนรู้
	และการเผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์	เทคโนโลยีดิจิทัลกับองค์กร ความรู้ในวิชาชีพ 7) ประเมินตามสภาพจริง	
PLO5 เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และกฎกติกาของสังคม	1) การสอนผสมผสานรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ วิพากษ์ วิจัยองค์ความรู้ แนวคิด และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง การอภิปราย การสัมมนา เป็นต้น 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์ สังเคราะห์ 3) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การนำเสนอผลงาน และการเผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์	1) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นการอภิปรายในชั้นเรียน 2) ประเมินคุณภาพรายงาน/งานวิจัย 3) ประเมินคุณภาพของการนำเสนอรายงาน 4) ประเมินจากการปฏิบัติ และคุณภาพของการทักษะการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม 5) ประเมินตามสภาพจริงในการทำงานกิจกรรมกลุ่ม	1) รายวิชาดุริยางคศิลป์ภาคสมทบ 2) รายวิชา สัมมนาบรรณคดีทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ
PLO6 มีภาวะผู้นำ ปรับตัวเข้ากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงได้	1) การสอนผสมผสานรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ วิพากษ์ วิจัยองค์ความรู้ แนวคิด และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง การอภิปราย การสัมมนา เป็นต้น 2) การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สรุปอภิปรายร่วมกัน และนำเสนอประเด็นวิเคราะห์ สังเคราะห์ 3) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การนำเสนอผลงาน และการเผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์	1) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นการอภิปรายในชั้นเรียน 2) ประเมินคุณภาพรายงาน/งานวิจัย 3) ประเมินคุณภาพของการนำเสนอรายงาน 4) ประเมินจากการปฏิบัติ และคุณภาพของการทักษะการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม 5) ประเมินตามสภาพจริงในการทำงานกิจกรรมกลุ่ม	1) รายวิชา สัมมนาบรรณคดีทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ 2) รายวิชา สัมมนาดุริยางคศิลป์กับพลวัตทางสังคม

4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้

หลักสูตรศิลปดุชนิพนธ์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (YLOs) และความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLO) เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ดังต่อไปนี้

4.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (YLO)

ชั้นปี	ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี
1	ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ได้อย่างเชี่ยวชาญ ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิด ทางดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทสังคม บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะผู้นำ และเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล
2	ออกแบบ และสร้างงานวิจัยสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบททางสังคม บนพื้นฐานจริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะผู้นำ และเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล
3	บูรณาการ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทักษะ กับเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างงานวิจัยสร้างสรรค์สู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำเสนอ และเผยแพร่ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์ บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะผู้นำ และเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. แผนที่การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้จากหลักสูตร (PLO) สู่รายวิชาทุกรายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัส รายวิชา	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต	PLO 1	PLO 2	PLO 3	PLO 4	PLO 5	PLO 6
	หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน							
	1) หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน S/U							
434 - 311	วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุริยางค์บัณฑิต	3 (3-0-6)	●	○			○	
	2) หมวดวิชาบังคับ							
434 - 411	วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์	3 (3-0-6)	○		●	●	○	○
434 - 412	การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล	3 (2-2-5)	●		○	○	○	
434 - 413	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ศิลป์ปิ่นและสารัตถะทางดุริยางคศิลป์	3 (2-2-5)	○	●			○	○
	3) หมวดวิชาเลือก							
434 - 511	ดุริยางคศิลป์ภาคสนาม	3 (2-2-5)	○	○		○	●	○
434 - 512	สัมมนามรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ	3 (3-0-6)	○				●	●
434 - 513	สัมมนาดุริยางคศิลป์กับพลวัตทางสังคม	3 (3-0-6)	●				○	●
434 - 514	ดุริยางคศิลป์วิชาชีพ	3 (2-2-5)	●			○	○	
	4) หมวดวิชาวิจัย							
434-601	วิทยานิพนธ์ (แผน 1.1)	48 (0-0-144)	●	○	●	●	○	○
434-602	วิทยานิพนธ์ (แผน 2.1)	36 (0-0-108)	●	○	●	●	○	○

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งรวมถึงคณาจารย์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. คณาจารย์

1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ (เรียงลำดับจากคุณวุฒิ สูงสุดถึงระดับ ป.ตรี)	สาขาวิชา	สถาบัน	ปี พ.ศ.	จำนวนผลงานทางวิชาการ (ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี)					
						งานวิจัย	ตำรา	หนังสือ	บทความ วิชาการ	ผลงาน วิชาการใน ลักษณะอื่น	ผลงาน วิชาการ รับใช้สังคม
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา คีตศิลป์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2558 2552 2541	11			6		
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุชนันท์ มีป้อม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดนตรี วัฒนธรรมศึกษา ดุริยางคไทย	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา	2556 2544 2524	10			14		
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาริศา ประทีปช่วง	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ วัฒนธรรมศึกษา การอุดมศึกษา ดุริยางคไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2558 2546 2547 2541	19			1		
4	อาจารย์ ดร.วัชรเมธ ธีรณยานะ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา ดนตรีไทย รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2558 2548 2553 2541	11			3	1	
5	อาจารย์ ดร.บำรุง พาทยกุล	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ศิลปวัฒนธรรม วิจัย วัฒนธรรมศึกษา ดุริยางคศาสตร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2555 2545 2521	17			2	2	

1.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ (เรียงลำดับจากคุณวุฒิ สูงสุดถึงระดับ ป.ตรี)	สาขาวิชา	สถาบัน	ปี พ.ศ.	จำนวนผลงานทางวิชาการ (ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี)					
						งานวิจัย	ตำรา	หนังสือ	บทความ วิชาการ	ผลงาน วิชาการใน ลักษณะอื่น	ผลงาน วิชาการ รับใช้สังคม
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา คิตศิลป์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2558 2552 2541	11			6		
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ มีป้อม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดนตรี วัฒนธรรมศึกษา ดุริยางคไทย	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา	2556 2544 2524	10			14		
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาริศา ประทีปช่วง	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ วัฒนธรรมศึกษา การอุดมศึกษา ดุริยางคไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2558 2546 2547 2541	19			1		
4	อาจารย์ ดร.วัชรมนต์ อรัณยนาถ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา ดนตรีไทย รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2558 2548 2553 2541	11			3	1	
5	อาจารย์ ดร.บำรุง พาทย์กุล	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ศิลปวัฒนธรรม วิจัย วัฒนธรรมศึกษา ดุริยางคศาสตร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2555 2545 2521	17			2	2	

1.3 อาจารย์พิเศษ

ที่	ชื่อ - นามสกุล เลขประจำตัว ประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา และ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.	ผลงานทางวิชาการ
1	นพ.พูนพิศ อมาตยกุล	ศาสตราจารย์ (เกียรติคุณ)	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต กิตติมศักดิ์ Master of Arts	ดุริยางคศิลป์ / มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Communication Disorders / Temple University U.S.A.	2537 2511	9
2	พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์	ศาสตราจารย์	ดุริยางคศาสตรดุษฎีบัณฑิต กิตติมศักดิ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต	ดนตรีไทย / มหาวิทยาลัยขอนแก่น วัฒนธรรมการดนตรี / มหาวิทยาลัยมหิดล ดนตรี / มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2564 2537 2533	25
3	ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์	รองศาสตราจารย์ (ศาสตรเมธี)	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ดนตรี / มหาวิทยาลัยมหิดล วัฒนธรรมการดนตรี / มหาวิทยาลัยมหิดล การอุดมศึกษา / มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาษาไทย / มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2553 2534 2526 2520	79
4	ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	รองศาสตราจารย์	Doctor of Philosophy Master of Music การศึกษามหาบัณฑิต	Music / University of Delhi, India Music Ed. / University of Philippines ดุริยางคศิลป์ไทย / มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548 2531 2521	20
5	ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต Master of Music ครุศาสตรบัณฑิต	ดนตรี / มหาวิทยาลัยมหิดล Musicology / College of Music, University of the Philippines ดนตรี / วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2554 2531 2524	11

2. แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

2.1 แผนรับนักศึกษาไทยและต่างชาติ

2.1.1 แผน 1 (แผน 1.1)

สถานภาพนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	2567	2568	2569	2570	2571
ชั้นปีที่ 1	2	2	2	2	2
ชั้นปีที่ 2	-	2	2	2	2
ชั้นปีที่ 3	-	-	2	2	2
รวม	2	4	6	6	6
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	2	2	2

2.1.2 แผน 2 (แผน 2.1)

สถานภาพนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	2567	2568	2569	2570	2571
ชั้นปีที่ 1	23	23	23	23	23
ชั้นปีที่ 2	-	23	23	23	23
ชั้นปีที่ 3	-	-	23	23	23
รวม	23	46	69	69	69
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	23	23	23

3. งบประมาณตามแผน

3.1 งบประมาณต้นทุนต่อหน่วย หลักสูตรศิลปดุขณ์บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) สำหรับนักศึกษาชาวไทย (หน่วย : บาท)

งบประมาณ	ปีการศึกษา				
รายรับ	2567	2568	2569	2570	2571
1. งบประมาณแผ่นดิน					
-เงินเดือนและค่าจ้าง	54,035.60	57,277.74	60,714.40	64,357.26	68,218.70
2. งบลงทุน					
-อาคาร สิ่งปลูกสร้าง	-	-	-	-	-
-ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	-
3. ค่าบำรุงการศึกษาและค่าลงทะเบียนเรียน	998,000.00	1,996,000.00	2,994,000.00	2,994,000.00	2,994,000.00
รวมรายรับ	1,052,035.60	2,053,277.74	3,054,714.40	3,058,357.26	3,062,218.70

งบประมาณ	ปีการศึกษา				
รายจ่าย	2567	2568	2569	2570	2571
1. งบบุคลากร	44,235.56	46,889.69	49,703.08	52,685.26	55,846.38
งบประมาณ	ปีการศึกษา				
รายจ่าย	2567	2568	2569	2570	2571
2. งบดำเนินงาน					
-ค่าตอบแทน	195,764.00	215,340.40	236,874.44	260,561.88	286,618.07
-โครงการพัฒนาตามพันธกิจ	131,611.00	144,772.10	159,249.31	175,174.24	192,691.67
-ค่าสาธารณูปโภค	51,250.00	58,937.50	67,778.13	77,944.84	89,636.57
รวมรายจ่าย	422,860.56	465,939.69	513,604.95	566,366.23	624,792.68
จำนวนนักศึกษาตามแผน	10	20	30	30	30
ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิต	42,286.06	23,296.98	17,120.17	18,878.87	20,826.42

3.2 งบประมาณต้นทุนต่อหน่วย หลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ (หน่วย: บาท)

รายรับ	ปีการศึกษา				
	2567	2568	2569	2570	2571
1. งบประมาณแผ่นดิน					
-เงินเดือนและค่าจ้าง	81,053.40	85,916.60	91,071.60	96,535.90	102,328.05
2. งบลงทุน					
-อาคาร สิ่งปลูกสร้าง	-	-	-	-	-
-ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	-
3. ค่าบำรุงการศึกษาและค่าลงทะเบียนเรียน	6,000,000.00	12,000,000.00	18,000,000.00	18,000,000.00	18,000,000.00
รวมรายรับ	6,081,053.40	12,085,916.60	18,091,071.60	18,096,535.90	18,102,328.05
รายจ่าย	2567	2568	2569	2570	2571
1. งบบุคลากร	66,353.40	70,334.60	74,554.68	79,027.96	83,769.64
2. งบดำเนินงาน					
-ค่าตอบแทน	509,286.00	560,214.60	616,236.06	677,859.67	745,645.63
-โครงการพัฒนาตามพันธกิจ	187,357.00	206,092.70	226,701.97	249,372.17	274,309.38
-ค่าสาธารณูปโภค	51,250.00	58,937.50	67,778.13	77,944.84	89,636.57

รายจ่าย	2567	2568	2569	2570	2571
รวมรายจ่าย	814,246.40	895,579.40	985,270.84	1,084,204.64	1,193,361.23
จำนวนนักศึกษาตามแผน	15	30	45	45	45
ค่าใช้จ่ายต่อหัว ในการผลิตบัณฑิต	54,283.09	29,852.65	21,894.91	24,093.44	26,519.14

4. สถานที่จัดการเรียนการสอน

- ☒ ภายในคณะศิลปนาฏดุริยางค์ และอาคารสำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า)
- ☐ ภายนอก หน่วยงาน.....

5. ความพร้อมด้านกายภาพ เทคโนโลยีดิจิทัล และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

อาคารสำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า) ประกอบด้วย

5.1 มีห้องเรียน จำนวน 8 ห้อง ดังนี้

- 1) ห้องเรียนที่ 1 บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 50 คน
- 2) ห้องเรียนที่ 2 บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 15 คน
- 3) ห้องเรียนที่ 3 บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 20 คน
- 4) ห้องเรียนที่ 4 บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 15 คน
- 5) ห้องเรียนที่ 5 บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 15 คน
- 6) ห้องเรียนอัจฉริยะ บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 20 คน
- 7) ห้องเรียนศูนย์รักษาศิลป์ (ห้องใหญ่) บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 20 คน
- 8) ห้องเรียนศูนย์รักษาศิลป์ (ห้องเล็ก) บรรณานักศึกษาได้ จำนวน 10 คน

5.2 ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

- 1) ระบบการเรียนทางไกลภายในประเทศ ผ่านโปรแกรม Zoom Meeting และ Google Meet
- 2) ระบบการเรียนทางไกลภายนอกประเทศ ผ่านโปรแกรม Zoom Meeting
- 3) Smart TV พร้อมกระดานไวท์บอร์ด
- 4) โน้ตบุ๊ก
- 5) โปรเจคเตอร์ฉายภาพเคลื่อนไหว และฉายภาพนิ่ง

5.3 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) ระบบ Wi-Fi เครือข่ายไร้สาย เพื่อการสืบค้นข้อมูล จำนวน 4 จุด
- 2) ระบบอินเทอร์เน็ตเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อการสืบค้นข้อมูล
- 3) ห้องสมุดโครงการบัณฑิตศึกษา จำนวน 1 ห้อง
- 4) ห้องศูนย์รักษาศิลป์ จำนวน 1 ห้อง

6. ระบบการดูแลนักศึกษาและทุนการศึกษา

1) ระบบการให้คำปรึกษาทางด้านการจัดทำวิทยานิพนธ์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและร่วม

2) ทุนสนับสนุนการวิจัย โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

หมวดที่ 6 คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

1. การรับเข้าศึกษา

นักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติ

2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาดุริยางคศิลป์จากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ

2.2 กรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาดุริยางคศิลป์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านดุริยางคศิลป์ ต้องมีประสบการณ์หรือทำหน้าที่เกี่ยวข้องด้านสาขาดุริยางคศิลป์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านดุริยางคศิลป์ เป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี โดยมีหลักฐานประกอบการพิจารณา และผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

2.3 มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

2.4 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า 3.50

2.5 มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

2.6 ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน 2.1 – 2.5 อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้ โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

3. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

☒ หลักสูตรระดับปริญญาเอก ดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาตามประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาและ/หรือประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด

หมวดที่ 7 การประเมินผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

- ☒ ระดับปริญญาเอก การประเมินผลรายวิชา
 - ☒ ใช้สัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D และ F
 - ☒ ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U
 - ☒ ใช้รูปแบบอื่นที่สถาบันกำหนด

โดยระบบการให้ระดับคะแนน รวมทั้งสัญลักษณ์ค่าระดับคะแนนและความหมายของการประเมินผลการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 สัญลักษณ์ค่าระดับคะแนนและความหมายของการประเมินผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ค่าระดับคะแนน	ความหมาย
A	3.51-4.00	ดีเยี่ยม (Excellent)
B ⁺	3.01-3.50	ดีมาก (Very Good)
B	2.51-3.00	ดี (Good)
C ⁺	2.01-2.50	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	1.51-2.00	พอใช้ (Fairly)
D ⁺	1.01-1.50	ค่อนข้างอ่อน (Below Average)
D	0.51-1.00	อ่อน (Poor)
F	0.00-0.50	ตก (Fail)

1.2 ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นค่าระดับคะแนนตามที่กำหนดในข้อ 1.1 ได้ให้ใช้สัญลักษณ์และความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	ผลการศึกษาผ่าน/ผลความก้าวหน้าในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ในภาคการศึกษาเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการศึกษาไม่ผ่าน/ไม่ได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ไม่ปฏิบัติตาม แผนงานหรือมีผลความก้าวหน้าในภาคการศึกษาต่ำกว่าเป้าหมาย ที่กำหนด (Unsatisfactory)
Au	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
IP	การศึกษา/ความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษายังอยู่ในขั้น กำลังดำเนินการ ยังไม่อาจประเมินได้ว่าอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ หรือไม่เป็นที่พอใจ (In Progress)
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawal)
NR	ไม่ได้รับรายงานผลการศึกษา (No Report)

1.3 การให้สัญลักษณ์ A, B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1.3.1 รายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้

1.3.2 ให้ดำเนินการเปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เป็นสัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนนภายใน 2 สัปดาห์ นับแต่วันถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป

1.4 การให้สัญลักษณ์ F จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

1.4.1 ในกรณีที่นักศึกษาเข้าสอบและสอบตก

1.4.2 นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการ บริหารหลักสูตรมอบหมาย

1.4.3 นักศึกษาทุจริตในการสอบ

1.4.4 นักศึกษามีเวลาเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ/หรือฝึกงานไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น

1.4.5 ให้ดำเนินการเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F ในกรณีที่นักศึกษาไม่เข้าสอบ และ/หรือไม่ทำงานที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ซึ่งอาจารย์ผู้สอนจะต้องรายงานผลการศึกษาไปยังฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันภายใน 2 สัปดาห์ นับแต่วันถัดจากวันประกาศผลการศึกษา

1.5 การให้สัญลักษณ์ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

1.5.1 นักศึกษาป่วยก่อนสอบ หรือระหว่างสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบ ในบางรายวิชา หรือทั้งหมดได้ และนักศึกษาได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามระเบียบการลาป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ และ/หรือ ใบรับรองการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และต้องได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการ บริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการ บริหารหลักสูตรมอบหมาย แต่ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

1.5.2 นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

1.5.3 นักศึกษาทำงานเป็นส่วนประกอบของการศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอน ประธานสาขา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เห็นสมควรให้รอผลการศึกษา ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

1.6 การให้สัญลักษณ์ S หรือ U จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่า มีการประเมินผลไม่เป็น ค่าระดับคะแนนหรือกำหนดไว้ว่าไม่นับหน่วยกิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.6.1 การให้สัญลักษณ์ S จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

1.6.2 การให้สัญลักษณ์ U จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาไม่ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

1.7 การให้สัญลักษณ์ W จะทำได้ในกรณีต่อไปนี้

1.7.1 รายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาภายหลังระยะที่กำหนดจะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากประธานสาขา และเมื่อได้รับอนุมัติให้ถอนได้รายวิชาที่ถอนจะบันทึกสัญลักษณ์ “W” โดยนักศึกษาจะไม่ได้รับค่าหน่วยกิตคืน แต่ถ้าไม่ได้รับอนุมัตินักศึกษาต้องศึกษารายวิชานั้นต่อไป

1.7.2 นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

1.7.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย อนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากป่วยหรือเหตุอันพึงวิสัย ยังไม่สิ้นสุด

1.7.4 รายวิชาที่นักศึกษากระทำผิดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน

1.8 การใช้สัญลักษณ์ IP จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่มีการศึกษาหรือการปฏิบัติงานต่อเนื่องมากกว่า 1 ภาคการศึกษา และ/หรือการศึกษาในรายวิชานั้นยังไม่สิ้นสุด สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อการศึกษาหรือการปฏิบัติงานในรายวิชา วันสิ้นสุด และประเมินผลการศึกษาได้

1.9 การให้สัญลักษณ์ NR จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ ตามกำหนด

1.10 การให้สัญลักษณ์ Au จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อร่วมฟังโดยไม่รับหน่วยกิต

การประเมินผลการศึกษาให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแต่ละภาคการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการศึกษา จะต้องกระทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผลโดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

1.11 การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

1.11.1 การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการหลังจากนักศึกษาได้ลงทะเบียนแล้ว ให้แสดงผลด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
IP (In Progress)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษายังอยู่ในขั้นกำลังดำเนินการ ยังไม่อาจประเมินได้ว่าในขณะทำการประเมินอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจหรือไม่เป็นที่น่าพอใจ
S (Satisfactory)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษายังเป็นที่น่าพอใจ
U (Unsatisfactory)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งอยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

1) นักศึกษาลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์แล้วในภาคการศึกษานั้น แต่ยังมีได้ดำเนินการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์

2) นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามแผนงานวิจัยที่กำหนด

1.11.2 การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ซึ่งผ่านกระบวนการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ให้กำหนดเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
Excellent	ดีเยี่ยม
Very Good	ดีมาก
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Fail	ตก

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ จัดทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขาวิชา โดยจัดทวนสอบในระดับรายวิชาและระดับหลักสูตรฯ แล้วจัดทำรายงานผลการทวนสอบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและเพื่อใช้เป็นหลักฐานการบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 แผน 1.1

3.1.1 ได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.1.2 มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน

3.1.3 สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

3.1.4 สอบผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

3.1.5 มีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

3.1.6 ส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.7 การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติ และวารสารระดับนานาชาติ อย่างน้อย 2 เรื่อง หรือการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติ และวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 1 เรื่อง และผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ จำนวน 1 เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตรจำนวน 1 สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามคนที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสถาบันฯ

สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

3.2 แผน 2.1

3.2.1 ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร และได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.2.2 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00

3.2.3 สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

3.2.4 มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน

3.2.5 สอบผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

3.2.6 มีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

3.2.7 ส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.2.8 ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติ และวารสารระดับนานาชาติ หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ จำนวน 1 เรื่อง

กรณีผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามคนที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันฯ

สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

4. การพัฒนาโดยไม่สำเร็จการศึกษา

การพัฒนาของนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2567 หมวดที่ 8 การพัฒนา และการคืนสภาพการเป็นนักศึกษา

หมวดที่ 8 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตร

การดำเนินการประกันคุณภาพศึกษาของหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) ได้ดำเนินการตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด มีรายละเอียด ดังนี้

1. การกำกับมาตรฐาน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 โดยมีกลไกการกำกับดังนี้

1.1 การวางแผน

ในระดับหลักสูตรฯ การปรับปรุงหลักสูตรฯ จะต้องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร กรรมการประจำส่วนงาน และคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ

1.2 การดำเนินการ

ในระดับหลักสูตรมีการกำกับมาตรฐาน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีหน้าที่ตรวจสอบการวางแผน การดำเนินการในระดับรายวิชา และมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาทำหน้าที่กำกับดูแลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนที่วางไว้ตามเอกสารหลักสูตรฯ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชา

1.3 การประเมินผล

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทบทวนผลการดำเนินงานจากเอกสารรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (การประเมินระดับรายวิชา) ทุกวิชาทุกภาคการศึกษา และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรฯ (การประเมินระดับหลักสูตร) ทุกปีการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานทำของดุष्ฎิบัณฑิต ตลอดจนความพึงพอใจของผู้ใช้ดุष्ฎิบัณฑิตอีกด้วย

2. บัณฑิต

2.1 มีการประเมินผลความสำเร็จของการจัดหลักสูตร ว่าสามารถผลิตดุष्ฎิบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีความสามารถเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและ/หรือสามารถศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไปได้จากการสำรวจการดำเนินงานทำของดุष्ฎิบัณฑิต

2.2 มีระบบการติดตาม ประเมินผลคุณภาพดุष्ฎิบัณฑิต ทั้งในส่วนของตัวดุष्ฎิบัณฑิต และผู้ใช้ดุष्ฎิบัณฑิตเพื่อระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการผู้ใช้อุष्ฎิบัณฑิต

3. นักศึกษา

3.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษา

3.1.1 จัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อให้คำแนะนำทางวิชาการ แผนการเรียน การสอนในหลักสูตรฯ วิธีการศึกษาเล่าเรียน รวมถึงชี้แจงตารางการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่าน

3.1.2 จัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่แนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาทางด้านการเรียนการสอนหรือการให้คำแนะนำในด้านอื่น ๆ ที่นักศึกษาอาจมีปัญหา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และแนวทางแก้ไขให้อาจารย์และนักศึกษาที่มีปัญหาเกินกว่าระดับความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.3 สนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมเพิ่มเติม นอกเหนือจากการศึกษารายวิชาในหลักสูตรที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3.1.4 สนับสนุนให้นักศึกษาได้ไปดูงาน นำเสนอทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษา มีโอกาสได้นำผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา นำเสนอต่อสาธารณะ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่ให้นักศึกษาให้มีโอกาสได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้านต่าง ๆ ในต่างประเทศ

3.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา

นักศึกษาสามารถอุทธรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาได้ที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาหรือคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ หากปัญหาใดต้องแก้ไขในระดับนโยบายทางหลักสูตรจะเสนอเรื่องให้ประธานโครงการบัณฑิตศึกษาพิจารณาข้ออุทธรณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถอุทธรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการหรืออื่น ๆ มายังบัณฑิตศึกษาได้โดยตรงทั้งในรูปแบบของการติดต่อด้วยตนเองหรือยื่นเป็นเอกสาร หลังจากนั้นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาจะดำเนินการพิจารณาข้ออุทธรณ์ดังกล่าว

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่โดยกำหนดคุณสมบัติสาขาที่ต้องการและดำเนินการคัดเลือกตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของหลักสูตร และสถาบันฯ โดยการกลั่นกรองคุณสมบัติและประสบการณ์จากหลักฐานการสมัครก่อน จากนั้นคณะกรรมการสอบคัดเลือกจะพิจารณาความรู้ ความสามารถ และทักษะจากการนำเสนอผลงานวิชาการ ซึ่งผลการสอบคัดเลือกล้วน ยึดเกณฑ์คุณสมบัติทางวิชาการที่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงการศึกษธิการ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา รวมทั้งมติการตัดสินใจของคณะกรรมการสอบคัดเลือกเป็นหลัก

4.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

มีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ เพื่อวางแผน ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่อาจารย์รับผิดชอบ เพื่อทบทวน ติดตามคุณภาพหลักสูตร และนำข้อเสนอแนะจากการประเมินรายวิชามาประกอบการพิจารณาวางแผน เพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

4.3 การแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ

ประธานหลักสูตรสามารถพิจารณาเลือกอาจารย์พิเศษมาเป็นผู้สอนในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบได้โดยพิจารณาจากคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้สอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ต่างจากความชำนาญของคณาจารย์ประจำ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้จากผู้มีประสบการณ์เฉพาะด้านทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ และนำเสนอต่อบัณฑิตศึกษา เพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 มีคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรเป็นผู้กำหนดแผนงาน และงบประมาณ ให้คำแนะนำ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนกำกับดูแลการดำเนินงาน และคุณภาพด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร

5.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ติดตามและรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

5.3 มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการดำเนินงานของหลักสูตร และประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ทุกสิ้นปีการศึกษา

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีการจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อสั่งซื้อหนังสือ ตำรา สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ โสตทัศนูปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอในการสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา และพัฒนาบุคลากร สายวิชาการและสายสนับสนุน

6.1 การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

6.1.1 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับตำแหน่ง

มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของบุคลากรสายสนับสนุนตาม มาตรฐานกำหนดตำแหน่งของนักวิชาการศึกษาและเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สอดคล้องกับระเบียบ การสรรหาพนักงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6.1.2 การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

มีการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการส่งเสริมให้ บุคลากรสายสนับสนุน ได้รับการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ หรือเทคนิค วิธีการ วิทยาการใหม่ ๆ ตามตำแหน่งงานนั้น ๆ เช่น การสอนงาน การจัดการความรู้ในองค์กร หรือการส่งไปอบรม ณ หน่วยงาน นอกที่จัดอบรมในเรื่องนั้นโดยเฉพาะ

6.2 การบริหารทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน

6.2.1 มีห้องสมุดสำหรับการสืบค้นในสาขาวิชาตามหลักสูตร มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ที่สามารถค้นคว้าข้อมูลจากสถาบันอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6.2.2 มีห้องปฏิบัติการทางด้านดุริยางคศิลป์ เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตร

6.2.3 มีห้องเรียน สื่อวัสดุอุปกรณ์การศึกษา พร้อมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตร

6.2.4 มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการจัดการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ

6.3 การจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

ห้องสมุดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีการสำรวจรายชื่อหนังสือ ตำรา วารสาร ที่ต้องการหรือมีความจำเป็นจากประธานหลักสูตรฯ ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดหา ทรัพยากรด้านการเรียนการสอน ทั้งตำรา หนังสืออ้างอิง วารสารทางวิชาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนของนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนสามารถจัดสรร ทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ได้เหมาะสม

6.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รับผิดชอบการจัดสรรทรัพยากร มีการสำรวจความเพียงพอของหนังสือ ตำรา วารสารและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยพิจารณาผล การประเมินจากแบบสำรวจความพึงพอใจและความต้องการหนังสือ ตำรา วารสารและอุปกรณ์การ เรียนการสอนของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อทรัพยากรต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักศึกษาและคณาจารย์อย่างเหมาะสม

หมวดที่ 9 ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) หลักสูตรได้มีการวางระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตรฯ โดยเริ่มจากการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตรฯปรับปรุง ซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฯ ผู้มีหน้าที่วางแผนการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และดำเนินกิจกรรมพัฒนาหลักสูตรตามที่ได้วางแผนไว้ นอกจากนี้ ยังมีส่วนสำคัญในการร่วมหารือเพื่อวางแนวทางในการประเมินผลหลักสูตรในรอบที่ได้มีการใช้งานไปแล้ว โดยพิจารณาจากผลการประเมินหลักสูตรทั้งในด้านเนื้อหาสาระและองค์ประกอบในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คุณภาพผู้เรียน และคุณภาพผู้สอน ที่มีความเชื่อมโยงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรได้ตั้งไว้ ตลอดจนผลการประเมินคุณภาพของผลผลิตจากหลักสูตรสู่สังคมจากผู้ใช้บัณฑิต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรยังให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทย และสังคมโลกในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต การศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรโลกโดยภาพรวม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีประโยชน์ มีความน่าสนใจ มีอัตลักษณ์เฉพาะที่สามารถเชื่อมโยงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลกในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเชื่อมโยงสู่การสร้างความเป็นอัตลักษณ์ของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และดำรงอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยสำคัญที่หลักสูตรใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร คือ นโยบายระดับชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีรอบทิศทางที่ตอบสนองนโยบายระดับชาติ ทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างเอกภาพ และคุณภาพ ตลอดจนมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวในแต่ละสาขาวิชา หลักสูตรได้นำแนวทางจากนโยบายระดับชาติ และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ นโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ พันธกิจหลัก และยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แนวทางการจัดทำหลักสูตรฯ ให้มีความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ การออกแบบ การจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหารจัดการศึกษา ตามที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตรฯ ปรับปรุง ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงวิเคราะห์ผลสำรวจจากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ด้วยวิธีการเข้าถึงข้อมูลในแต่ละกลุ่มที่หลากหลาย เช่น การใช้แบบสำรวจ และแบบสอบถาม หลักสูตรมุ่งเน้นการนำผลการวิเคราะห์ และประเมินมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ อันเป็นหัวใจสำคัญของการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิตที่สามารถเชื่อมโยงสู่การพัฒนาประเทศโดยมีต้นทุน การบริหารจัดการ การอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดผลผลิตทางวัฒนธรรมของประเทศชาติ อันเป็นพันธกิจหลักของหลักสูตรและสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หลักสูตรฯ มีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา อันมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)

หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) ได้ร่วมกันวิเคราะห์แนวทาง ในการพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาจากนโยบายระดับชาติ กฎหมาย และเกณฑ์ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องที่มีความเป็นปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจภาพรวม ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ ส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรที่มี กระบวนการพัฒนาที่ชัดเจน ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

ด้วยวิสัยทัศน์ และพันธกิจหลักของสถาบันฯ ประกอบกับจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรในการ ผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม และการพัฒนาของประเทศที่มีความ เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมโดยตรง หลักสูตรจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถ สร้างบัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ได้กำหนดไว้จากคุณลักษณะด้านคุณธรรม ความรู้ ความเป็น มนุษย์ผู้มีความสุข มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการสร้างประโยชน์ต่อสังคมไทยผ่านการ สะท้อนเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคมโลก ตามความถนัดและศักยภาพของ ตนเอง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ โดยปัจจัยที่หลักสูตรได้นำมา วิเคราะห์เพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตร มีดังนี้

1. ทิศทางนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ และพันธกิจ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเสมือนเข็มทิศสำคัญในการพัฒนาประเทศ หลักสูตรจึงให้ความสำคัญกับ การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติและเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการ กำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยหลักสูตรได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 และแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2565 - 2569 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580 (ยุทธศาสตร์ที่ 3 ข้อ 1 และ ข้อ 3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติ เพื่อสร้างคนที่เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ หลักสูตรได้ประเด็นสำคัญจากยุทธศาสตร์ชาติมาขยายผลเป็นแนว ทางการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีความครอบคลุมความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อสาขาวิชาชีพ เฉพาะด้าน และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงตนเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพในทุกบริบทสังคม แนวทางสำคัญ อีกประการหนึ่งที่หลักสูตรนำมาใช้ คือ การเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีการวิเคราะห์และประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสอดคล้องกับลักษณะ สาขาวิชา และความเกี่ยวข้องกับศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างสรรคทาง ศิลปวัฒนธรรมของบัณฑิต อันส่งผลต่อการนำความรู้ และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพได้กว้างขึ้น แต่ยังคงมีคุณลักษณะอันเด่นชัดของสาขาวิชาที่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนไปได้

นอกจากนั้น ประเด็นสำคัญที่เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ คือ การนำแนวคิดด้าน Soft Power ผ่านการสื่อสารภาพลักษณ์ของประเทศในด้านคุณธรรม จริยธรรม พลเมืองที่เข้มแข็ง ผ่านภาพสะท้อนด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมไทยที่สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทสังคมในปัจจุบัน อันเป็นแนวคิดสำคัญในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตามเป้าหมายของหมุดหมายที่ 12 ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) แนวคิดในนโยบายระดับชาติดังกล่าว หลักสูตรได้นำมาวิเคราะห์ ศึกษา เชื่อมโยง เพื่อวางแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปดุขภูมิติต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) ที่ผลิตดุขภูมิติตให้มีคุณลักษณะที่พร้อมในทุกด้าน ทั้งในด้านการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทยและสังคมโลก ผู้มีความรู้ ความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรมในสาขาวิชา สามารถใช้ความรู้และทักษะที่มีตามความถนัดของตนเอง สื่อสารภาพลักษณ์และเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมประจำชาติสู่สมาชิกโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ผ่านการประยุกต์ใช้ทักษะความเป็นมนุษย์ที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันกับประชากรโลก อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลง บนพื้นฐานวัฒนธรรมอันดีงาม

ในด้านของการสร้างมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรได้ทำแนวทางและข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 หมวด 1 ข้อ 2 ได้จัดกลุ่มให้สถาบันฯ อยู่ในกลุ่ม (5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพ และสาขาจำเพาะ และข้อ 11 ได้ระบุพันธกิจและยุทธศาสตร์ของกลุ่ม (5) โดยมุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาจำเพาะ ตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะ พัฒนาความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาใช้เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่มีมาตรฐาน มีจุดเด่น มีอัตลักษณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชา โดยยังคงดำรงไว้ซึ่งพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2565 – 2569 โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติ และนานาชาติ การพัฒนาและเผยแพร่งานวิจัย ให้บริการวิชาการ อีกทั้งการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ และนานาชาติ ตลอดจนสร้างความตระหนัก รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย รวมถึงการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล

2. ความเสี่ยงและผลกระทบจากภายนอก

หลักสูตรศิลปดุขภูมิติต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) ได้รับผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ อันจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการบริหารจัดการหลักสูตรฯ ดังนี้

จากการวิเคราะห์ผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตร พบว่าทุกปัจจัยสามารถช่วยผลักดันให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงได้ครอบคลุมขึ้น โดยวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ได้ ดังนี้

(1) การเปิดกว้างทางวัฒนธรรมและความสะดวกในการเข้าถึงวัฒนธรรมอื่น ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้คนไทยมีรสนิยมทางด้านศิลปะที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบให้ผู้สนใจศึกษาศิลปวัฒนธรรมลดน้อยลง

(2) การคงอยู่ของสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา ในสาขาวิชาเดียวกัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อการพิจารณาเลือกเข้าศึกษาของผู้เรียนในสถาบันต่าง ๆ

(3) อัตราการจ้างงานไม่สอดคล้องกับจำนวนอัตราการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

(4) การเพิ่มขึ้นของแนวคิดและการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่จำกัดคุณวุฒิ เช่น ยูทูบเบอร์ ผู้ขายสินค้าออนไลน์ พนักงานส่งของ

(5) ค่านิยม และการให้ความสำคัญกับการหารายได้เพื่อการดำรงชีวิตที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลผลิตวัฒนธรรมน้อยลง

ทั้งนี้ หลักสูตรฯ ได้วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรได้ ดังรายละเอียดที่ปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในการพัฒนาหลักสูตร

ปัจจัย	แนวทางที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ
(1) การเปิดกว้างทางวัฒนธรรมและความสะดวกในการเข้าถึงวัฒนธรรมอื่น ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้คนไทยมีรสนิยมทางด้านศิลปะที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบให้มีผู้สนใจศึกษาศิลปวัฒนธรรมลดน้อยลง	- Global and local soft power challenges หลักสูตรมีโอกาสนในการปรับปรุงรายวิชาที่พัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงศิลปะสู่รสนิยมของสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างเหมาะสม
(2) การคงอยู่ของสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับ อุดมศึกษา ในสาขาวิชาเดียวกัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อการพิจารณาเลือกเข้าศึกษาของผู้เรียนในสถาบันต่าง ๆ	- Individual and unique image as strength หลักสูตรมีโอกาสนในการรักษาจุดแข็ง การสร้างภาพลักษณ์ และอัตลักษณ์ของหลักสูตร (Branding) ที่มีความแตกต่างจากหลักสูตรอื่นได้ชัดเจน เพื่อได้มาซึ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการเรียนรู้ในสาขาวิชานี้อย่างเฉพาะเจาะจง แต่ยังคงไม่ละเลยการมองภาพรวมของสถานการณ์รอบข้างที่เป็นปัจจุบัน
(3) อัตราการจ้างงานไม่สอดคล้องกับจำนวนอัตราการผลิตบัณฑิตสาขาวิชา ดุริยางคศิลป์	- Quality improvement หลักสูตรมีโอกาสนในการผลักดันการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการหลักสูตร เพิ่มศักยภาพให้บัณฑิต เพื่อก้าวสู่การแข่งขันในตลาดอาชีพได้หลากหลายขึ้น
(4) การเพิ่มขึ้นของแนวคิดและการประกอบอาชีพอิสระโดยไม่จำกัดคุณวุฒิ เช่น ยูทูบเบอร์ ผู้ขายสินค้าออนไลน์ พนักงานส่งของ	- Creativity and innovation in cultural and artistic Production หลักสูตรมีโอกาสนในการคิด สร้างสรรค์ พัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อใช้ประกอบเป็นเนื้อหาสาระในรายวิชา การสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ และความรู้ที่กว้างขวางขึ้นมีศักยภาพการ

ปัจจัย	แนวทางที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ
	สร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรมที่เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้หลากหลายมากขึ้น
(5) ค่านิยม และการให้ความสำคัญกับการหารายได้เพื่อการดำรงชีวิตที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลผลิตด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยลง	- Economic challenge and cultural and artistic value added - หลักสูตรมีโอกาสในการใช้ความท้าทายทางเศรษฐกิจมาเป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้ผลผลิตจากหลักสูตรที่ตอบสนองการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยใช้ต้นทุนทางวัฒนธรรมอย่างคุ้มค่า

3. ผลสำรวจการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)

หลักสูตรได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลลัพ์การเรียนรู้สู่การปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณภาพ อันมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ

กลุ่มผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรฯ	วิธีการในการรับฟังผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญต่อการปรับปรุงหลักสูตรฯ
1. นักศึกษาปัจจุบัน	- สอบถามนักศึกษาในแต่ละชั้นปีผ่านอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา - แบบสอบถามออนไลน์	- ต้องการให้แต่ละรายวิชาลดจำนวนการทำกิจกรรมในรายวิชา ให้น้อยลง โดยเสนอแนะการทำกิจกรรมลักษณะของการบูรณาการในรายวิชานั้น ๆ - เพิ่มเติมรายวิชา หรือปรับวิธีการสอนให้มีความทันสมัย แต่ยังคงเอกลักษณ์ด้านการดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมประจำชาติได้ และสามารถปรับตัวเข้ากับบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงได้
2. ศิษย์เก่า	- แบบสอบถามออนไลน์	- ลดระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา จาก 2 ปี ครึ่ง เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เช่น การสอบบรรจุในตำแหน่งอาจารย์ การปรับเลื่อนขั้นเงินเดือน และการปรับเลื่อนตำแหน่งวิทยฐานะ - กำหนดมาตรฐานการสอบวัดคุณสมบัติ และขอบเขตให้ชัดเจน
3. ผู้ใช้บัณฑิต	- แบบสอบถามออนไลน์	- การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในการทำงานหรือการแก้ไขปัญหา - ทักษะการประยุกต์ใช้ทักษะด้านเทคโนโลยีกับศาสตร์วิชาที่สามารถสร้างความเข้าใจให้คนต่างวัฒนธรรมได้

4. ความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ การออกแบบ การจัดการเรียนการสอน และระบบการบริหาร การจัดการศึกษา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องสู่แนวทางการปรับปรุงหลักสูตร

คณะกรรมการบริการหลักสูตรได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายการบริหารประเทศ และการจัดการศึกษาระดับชาติ เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรที่ครอบคลุมถึงเป้าหมายในการจัดการศึกษาการผลิตบัณฑิต และการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของประเทศ ดังนี้

(1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

จุดมุ่งหมาย	ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต กลยุทธ์การพัฒนาที่ 1 กลยุทธ์ย่อยที่ 1.2 ข้อ 3) การยกระดับการผลิตและพัฒนาบุคลากรสาขาเฉพาะ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ พัฒนาหลักสูตรการผลิตบุคลากรสาขาเฉพาะที่มีการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการและด้านทักษะ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อมุ่งยกระดับบุคลากรสาขาเฉพาะ ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ข้อ 6) การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง การรักษานขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมไทย เพื่อพื้นฐานของสังคมไทย และเป็น “ซอฟต์เพาเวอร์” (Soft Power) ในการสื่อสารภาพลักษณ์ของประเทศและนำเสนอความเป็นไทยสู่สากล	1) สร้างดัชนีบัณฑิตที่มีความพร้อมทางด้านวิชาการและด้านทักษะในสาขาวิชาเฉพาะอย่างกลุ่มลึกตามเป้าหมายของหลักสูตร 2) สร้างดัชนีบัณฑิตที่สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลกับความรู้ และทักษะในสาขาวิชาได้อย่างสร้างสรรค์ 3) สร้างดัชนีบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการรักษาวัฒนธรรมประจำชาติ สร้างสรรค์และสื่อสารภาพลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมสู่สากลโดยใช้ความรู้ความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อสื่อสารความเป็นไทยสู่สายตาประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

(2) ยุทธศาสตร์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

จุดมุ่งหมาย	ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
- กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและข้อ 11 ได้รับพันธกิจและยุทธศาสตร์ของกลุ่ม (5) โดยมุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาเฉพาะ ตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะพัฒนาความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต - พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2565 – 2569 โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และ	1) สร้างดัชนีบัณฑิตที่มีความพร้อมทางด้านวิชาการและด้านทักษะในสาขาวิชาเฉพาะอย่างกลุ่มลึกตามเป้าหมายของหลักสูตร 2) สร้างบัณฑิตผู้มีความรู้ และความรู้ เพื่อพัฒนาวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 3) สร้างบัณฑิตผู้มีความรู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีศิลปะนิสัยที่ดี ส่งเสริมสื่อสาร และสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) สร้างบัณฑิตผู้ที่สามารถสร้างและเผยแพร่ผลงานวิจัยในสาขาวิชาชีพ และการบูรณาการสาขาวิชาได้อย่างสร้างสรรค์ 5) ต้องการผู้ที่มีความรู้ และทักษะ สามารถให้บริการทั้งทางด้านวิชาการและด้านการเผยแพร่การจัดการแสดงทางนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และในนานาชาติ ทั้งในรูปแบบอนุรักษ์ และสร้างสรรค์ 6) ต้องการผู้ที่มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย

จุดมุ่งหมาย	ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
นานาชาติ การพัฒนาและเผยแพร่งานวิจัย ให้บริการวิชาการ อีกทั้งการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงทางนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติ และนานาชาติ ตลอดจนสร้างความตระหนัก รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย รวมถึงการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล	

(3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)

จุดมุ่งหมาย	ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
1) ต้องการคุณวุฒิที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ด้านทฤษฎี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนระดับปริญญาตรี 2) ต้องการสร้างงานหรือสื่อที่เกี่ยวข้องกับดุริยางคศิลป์ เพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนในปัจจุบัน และต่อยอดนำความรู้ไปใช้สอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี 3) ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมการแสดงที่หลากหลาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดความรู้งานวิจัยต่อไป	1) มีความรู้และทักษะด้านดุริยางคศิลป์ที่เชี่ยวชาญ และกลุ่มเล็ก 2) คงเอกลักษณ์ และความโดดเด่นด้านทักษะดุริยางคศิลป์ไว้เพื่อสืบสานภูมิปัญญาทางดุริยางคศิลป์ 3) มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสร้างงานดุริยางคศิลป์ที่หลากหลาย 4) มีความรู้ และเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถบูรณาการกับศาสตร์ต่าง ๆ ได้ 5) ต้องการผู้ที่สร้างงานหรือต่อยอดความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ด้วยเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ดี 6) ควรมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิชาการและวิชาชีพดุริยางคศิลป์ 7) ต้องการผู้ที่มีความมั่นใจ มีความเป็นผู้นำในการสร้างงานและบูรณาการงานดุริยางคศิลป์ในบริบทที่หลากหลาย

ตารางสรุป	
ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้	การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) 1) ต้องการดัชนีชี้วัดที่มีความพร้อมทางด้านวิชาการและด้านทักษะ 2) ต้องการดัชนีชี้วัดที่สามารถใช้เทคโนโลยีที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 3) ต้องการพลเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ค่านิยมไทย สามารถสร้างซอฟต์แวร์เพื่อสื่อสารภาพลักษณ์ของประเทศ และนำเสนอความเป็นไทยสู่สากล	1) ความรอบรู้ เชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ สามารถพัฒนาและนำไปต่อยอดเชื่อมโยงความรู้ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ อันเป็นที่ยอมรับและอ้างอิงหรือปรับใช้ในบริบทอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติด้วยมิติทางวัฒนธรรม 2) มีทักษะในการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมด้านดุริยางคศิลป์และบูรณาการศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตารางสรุป	
ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้	การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
	3) เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ ไม่ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล สามารถดำรงตนอยู่กับสังคม ได้อย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 4) มีคุณลักษณะและอัตลักษณ์ความเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมทางด้านดุริยางคศิลป์ที่ได้ผ่านการเรียนรู้และประสบการณ์จากหลักสูตร
ยุทธศาสตร์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 1) ต้องการผู้ที่มีความรู้ มีทักษะ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และมีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง 2) ต้องการผู้ที่สามารถพัฒนาความรู้ เพื่อยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 3) ต้องการผู้ที่มีทัศนคติเป็นประโยชน์ต่อชาติหรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม 4) ต้องการผู้ที่สามารถสร้างและเผยแพร่งานวิจัย 5) ต้องการผู้ที่มีความรู้ และทักษะ สามารถให้บริการทั้งทางด้านวิชาการและด้านการเผยแพร่การจัดการแสดงทางนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ ทั้งในรูปแบบบอญักษ์ และสร้างสรรค์ 6) ต้องการผู้ที่มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย	1) คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี วิชาวิทยาการวิจัยประเภทต่าง ๆ เพื่อรวบรวมองค์ความรู้เชิงลึกจากปราชญ์ด้านการจัดการและการสร้างสรรค์ผลงานนำไปสู่กระบวนการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ 2) ประมวลความรู้และประสบการณ์เพื่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ที่มีคุณภาพการศิลปวัฒนธรรมของชุมชน สังคม และประเทศชาติ 3) สามารถองค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ 4) มีทักษะและวิจารณ์ญาณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร และสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับความหลากหลายทางมิติวัฒนธรรมให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ 5) มีทักษะในการพัฒนาและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน 6) มีความซื่อสัตย์สุจริตเสียสละปฏิบัติตนตามจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ วิชาชีพด้านดุริยางคศิลป์ 7) มีความพอเพียงในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขไม่กระทำการที่ละเมิดต่อทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิเสรีภาพของบุคคล 8) กล้าแสดงออก โดยใช้หลักการและเหตุผล ตลอดจนมีศิลปนิสัยที่ดีในการดำเนินชีวิต
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) 1) ต้องการผู้ที่มีความรู้และทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ 2) ต้องการผู้ที่มีความรู้ที่หลากหลายทางวัฒนธรรมด้านดุริยางคศิลป์ 3) ต้องการผู้สร้างงานหรือต่อยอดความรู้ด้านดุริยางคศิลป์	1) สามารถองค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ตารางสรุป	
ประเด็นที่นำมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้	การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
	2) มีทักษะในการจัดการความรู้และการบูรณาการโดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการวิจัย พัฒนา และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ด้านดุริยางคศิลป์ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ และวิชาชีพ 3) สามารถเชื่อมโยงไปสู่ความรู้เชิงกระบวนการที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต ตลอดจนการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมยุคดิจิทัล 4) เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมด้านดุริยางคศิลป์

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงจากนโยบายระดับชาติ เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจึงได้ร่วมกันวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยมีการพิจารณาแนวทางในการปรับปรุง และการประเมินหลักสูตร จากประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 หมวด 2 การตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการจัดการศึกษา อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นจากประกาศฯ	วิเคราะห์ข้อมูล	Stakeholder Need	PLO (ป.เอก)
1. ทิศทางนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ และตามพันธกิจหลัก และยุทธศาสตร์ของสถาบัน ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	- การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ และมีความสามารถทางวิชาชีพดุริยางคศิลป์ระดับสูง - มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความครอบคลุมความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อสาขาวิชาชีพศิลปวัฒนธรรม มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงตนเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพในทุกบริบทสังคม โดยสามารถประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีการพัฒนาทักษะด้าน	- มีความรู้และทักษะด้านดุริยางคศิลป์ที่เชี่ยวชาญ และลุ่มลึก - คงเอกลักษณ์ และความโดดเด่นด้านทักษะดุริยางคศิลป์ไว้ เพื่อสืบสานภูมิปัญญาทางดุริยางคศิลป์ - มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสร้างงานดุริยางคศิลป์ที่หลากหลาย - มีความรู้ และเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสามารถบูรณาการกับศาสตร์ต่าง ๆ ได้ - ต้องการผู้ที่สร้างงานหรือต่อยอดความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ด้วยเทคโนโลยี และการสื่อสารที่ดี	PLO1 ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดทางดุริยางคศิลป์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทสังคม PLO2 ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ได้อย่างเชี่ยวชาญ PLO3 ออกแบบ และสร้างงานวิจัยสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบททางสังคมบนพื้นฐานจริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ PLO4 บูรณาการ และสังเคราะห์องค์ความรู้

ประเด็นจากประกาศฯ	วิเคราะห์ข้อมูล	Stakeholder Need	PLO (ป.เอก)
	การบริหารจัดการตัวเอง ทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์จากแนวคิด Soft Power ทักษะ การสร้างสรรค์ทาง ศิลปวัฒนธรรม โดยคิด สร้างสรรค์ ต่อยอด ความรู้ สร้างสรรค์ งานวิจัย นวัตกรรมที่มี คุณภาพให้ได้รับการ เผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ - เป็นพลเมืองที่ดีของ สังคมไทย และสังคม โลก ผู้มีความรู้ ความสามารถด้าน ศิลปวัฒนธรรม ในสาขาวิชาดุริยางค ศิลป์ สามารถใช้ความรู้ และทักษะที่มีตามความ ถนัดของตนเอง พัฒนา ความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสามารถถ่ายทอด ความรู้เชิงทฤษฎีสู่การ ปฏิบัติ - สื่อสารภาพลักษณ์และ เอกลักษณ์ของ วัฒนธรรมด้านดุริยางค ศิลป์ในฐานะวัฒนธรรม ประจำชาติสู่สมาชิกโลก - ทักษะการคิด วิเคราะห์ เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะ ด้าน ดุริยางคศิลป์และ วัฒนธรรมประจำชาติ	- ควรมี การ พัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ทาง วิชาการและวิชาชีพดุริ ยางคศิลป์ - ต้องการผู้ที่มีความ มั่นใจ มีความเป็นผู้นำ ในการสร้างงาน และ บูรณาการงาน ดุริยางคศิลป์ในบริบท ที่หลากหลาย - คนดี คนเก่ง สามารถ ดำรงชีวิต และปรับตัว ในบริบทสังคม ที่เปลี่ยนแปลงได้ - มีความรู้ และทักษะ ดุริยางคศิลป์ - ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยี - ทักษะการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์เพื่อการสร้าง งานวิจัย และนวัตกรรม ในวิชาชีพดุริยางคศิลป์ - ประยุกต์ใช้แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม และบริบทโลก - มีทัศนคติที่เป็น ประโยชน์ในการพัฒนา วิชาชีพ - สื่อสาร และถ่ายทอด องค์ความรู้ในวิชาชีพได้ อย่างมีคุณภาพในทุก บริบท (ไทย/อังกฤษ)	ทักษะ กับเทคโนโลยี ดิจิทัล สู่การสร้างองค์ ความรู้ใหม่ เพื่อนำเสนอ และเผยแพร่งานวิจัย สร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์ PLO5 เคารพความ แตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และกฎ กติกาของสังคม PLO6 มีภาวะผู้นำ ปรับตัวเข้ากับบริบท ทางสังคม และวัฒนธรรม ที่เปลี่ยนแปลงได้
2. ความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภายนอก อาทิ การเปลี่ยนแปลง	- ความท้าทายด้านบริบท สังคมไทยและสังคมโลก และแนวคิดซอฟต์แวร์ (Soft Power)	- ความสามารถในการ สร้างสรรค์งานดุริยางคศิลป์ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของสังคม และความ ท้าทายต่าง ๆ	

ประเด็นจากประกาศฯ	วิเคราะห์ข้อมูล	Stakeholder Need	PLO (ป.เอก)
ทางเทคโนโลยี นโยบาย และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในบริบทโลก	(Global and local soft power challenges) - การสร้างภาพลักษณ์และเอกลักษณ์เฉพาะตัวของหลักสูตร (Individual and unique image as strength) - การสร้างคุณภาพในการสร้างสรรค์ และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าของผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม (Quality improvement, creativity and innovation in cultural and artistic production, economic challenge and cultural and artistic value added)	- รักษาภาพลักษณ์จุดเด่น และคุณภาพของหลักสูตร - ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางศิลปวัฒนธรรม - ความสามารถในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม	
3. ผลสำรวจจากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้บัณฑิต ผู้เรียน และนักเรียนที่ต้องการเข้าเรียนในหลักสูตรการศึกษา	- รายวิชาลดจำนวนการทำกิจกรรมในรายวิชาให้น้อยลง - เพิ่มเติมรายวิชา หรือปรับวิธีการสอนให้มีความทันสมัย แต่ยังคงเอกลักษณ์ด้านการดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านภูมิปัญญาทางดุริยางคศิลป์ได้ และสามารถปรับตัวเข้ากับบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงได้ - ลดระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษาเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เช่น การสอบบรรจุในตำแหน่งอาจารย์ การปรับเลื่อนขั้นเงินเดือน และการปรับเลื่อนตำแหน่งวิทยฐานะ - การแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำที่มีความมั่นใจใน	- เพิ่มการบูรณาการกิจกรรมในรายวิชาร่วมกันในหลักสูตร - เพิ่มรายวิชาที่ทันสมัยแต่ยังคงเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติและวัฒนธรรมดั้งเดิม - ลดระยะเวลาในการเรียนหรือ พัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง	

ประเด็นจากประกาศฯ	วิเคราะห์ข้อมูล	Stakeholder Need	PLO (ป.เอก)
	การปฏิบัติงานและ สามารถการ บูรณาการงาน ด้านดุริยางคศิลป์ กับศาสตร์ สาขาอื่น - การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสร้างสรรค์งาน ด้านดุริยางคศิลป์		

5. ผลการดำเนินงานของหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านมา

การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ ได้ศึกษาผลการดำเนินงานของหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านมา
ปีการศึกษา 2562 – 2565

ปีการศึกษา	ผลการประเมินหลักสูตร
2562	3.92 (ระดับดี)
2563	3.17 (ระดับดี)
2564	3.38 (ระดับดี)
2565	4.01 (ระดับดี)

ผลสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานของหลักสูตร
ปีการศึกษา 2562 – 2565

ปีการศึกษา	ผลการประเมิน	
	อาจารย์	นักศึกษา
2562	4.43	4.30
2563	4.45	4.42
2564	4.46	4.46
2565	4.62	4.46

ข้อเสนอแนะจากกรรมการประเมินคุณภาพหลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์		
องค์ประกอบ	จุดเด่น	จุดที่ควรพัฒนา
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน		
องค์ประกอบที่ 2		หลักสูตรต้องเก็บรวบรวมตัวบ่งชี้ 2.1 (ผู้สำเร็จการศึกษา ปี 2565) และ ตัวบ่งชี้ 2.2 ในตารางปีการศึกษา 2566 ให้หลักสูตร ใ้หมายเหตุถ้ามีนักศึกษาและผู้สำเร็จ การศึกษาบางส่วนจะมี การตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานในปี 2567 ไว้ด้วย
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา	หลักสูตรมีมาตรการในการรับ นักศึกษาซึ่งเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2564	1. หลักสูตรควรมีการกำหนดตารางเวลาการ นัดพบของอาจารย์ให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะจากกรรมการประเมินคุณภาพหลักสูตรศิลปศึกษบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์		
องค์ประกอบ	จุดเด่น	จุดที่ควรพัฒนา
		2. หลักสูตรควรมีการวางแนวทางส่งเสริมสนับสนุน หรือสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เช่น การผ่อนจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา การส่งเสริมการสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอก 3. หลักสูตรควรเก็บข้อมูลของผู้สนใจเข้าศึกษาเข้าการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการรับนักศึกษาและประชาสัมพันธ์หลักสูตรต่อไป 4. หลักสูตรวิเคราะห์ในช่องทางประชาสัมพันธ์ในการศึกษาต่อ ระบุเครือข่ายความร่วมมือ 5. หลักสูตรควรกำหนดแนวทางในการพัฒนานักศึกษาตามแนวทางในศตวรรษที่ 21 ซึ่งอาจจัดร่วมกับสาขาอื่น หรือหลักสูตรวิเคราะห์ให้นักศึกษาว่าขาดคุณสมบัติในศตวรรษที่ 21 ด้านใด เพื่อเพิ่มเติมทักษะด้านที่ยังครอบคลุมให้กับนักศึกษา
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ประจำหลักสูตร		1. หลักสูตรควรส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ตามพันธกิจของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา 2. สนับสนุนส่งเสริมให้คณาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น 3. หลักสูตรควรกำหนดแนวทางเพื่อเผยแพร่ผลงานของคณาจารย์ที่จะได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	หลักสูตรเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	หลักสูตรควรเตรียมปรับปรุงหลักสูตรให้ครบทุกด้านก่อนครบวงจรในการปรับปรุงหลักสูตร
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	หลักสูตรสามารถจัดหาเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้	หลักสูตรควรเพิ่มเติมกระบวนการที่อาจารย์ส่งเสริมสนับสนุนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ กระบวนการจัดทำหนังสือสิ่งสนับสนุน การจัดการเรียนรู้

6. ยุทธศาสตร์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและข้อ 11 ได้ระบุพันธกิจและยุทธศาสตร์ของกลุ่ม (5) โดยมุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาเฉพาะ ตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะพัฒนาความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือ

จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2565 – 2569 โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และนานาชาติ การพัฒนาและเผยแพร่งานวิจัย ให้บริการวิชาการ อีกทั้งการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติ และนานาชาติ ตลอดจนสร้างความตระหนัก รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย รวมถึงการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม โดยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นผู้พระราชทานนามสถาบัน ซึ่งหมายถึง “สถาบันผลิตบัณฑิตทางศิลปะแห่งความเจริญ” เพื่อยกระดับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่อนำศิลปะมาพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น หลักสูตร ศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) จึงมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มี คุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ตระหนักถึงภาระหน้าที่ที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ เป็นมืออาชีพ ด้านงานศิลป์ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ตามแนวการพัฒนานักศึกษาของหลักสูตรฯ “D.F.A. Professional SILPA Model”

S คือ Synergy พลังการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ

I คือ Innovation การสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่

L คือ Leadership การมีภาวะผู้นำด้านวิชาการและวิชาชีพ

P คือ Professional ความเป็นมืออาชีพด้านงานศิลป์

A คือ Adaptation มีทักษะการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

จากระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) จึงดำเนินการปรับปรุง วัตถุประสงค์ ตลอดจนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ คาดหวังของหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศ และ พันธกิจ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา ความเสี่ยงและผลกระทบจากภายนอก ผลสำรวจการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ผลการดำเนินงานของหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านมา และยุทธศาสตร์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

7. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (PLO) และผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

หลักสูตรได้รับข้อมูลส่วนไว้ในหมวด 2 ข้อ 6

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำอธิบายรายวิชา

**คำอธิบายรายวิชาและจำนวนหน่วยกิต
หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)**

1) หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต) S/U

1.1) วิชาเสริมพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางดุริยางคศิลป์สำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดรายวิชาเสริมพื้นฐานให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 - 311 วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎิบัณฑิต 3 (3-0-6)
Fundamental Knowledge of Music for Doctoral Degree
ทบทวนองค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์เพื่อนำไปสู่การศึกษาในระดับดุष्ฎิบัณฑิตตามโครงสร้างของหลักสูตร

Revision and discussion on fundamental knowledge of music leading to doctoral degree studies based on the curriculum structures and requirements

1.2) วิชาเสริมพื้นฐานบังคับตามเกณฑ์การสอบเข้า

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดรายวิชาเสริมพื้นฐานให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศกำหนด

2) หมวดวิชาบังคับ จำนวน 9 หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 - 411 วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ 3 (3-0-6)
Research Methodology and Creative Work in Music
กระบวนการวิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์กระบวนการทางดุริยางคศิลป์ การเขียนวิทยานิพนธ์ การเขียนรายงาน บทความ การนำเสนอ การบูรณาการเชื่อมโยงศาสตร์อื่นเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่บนพื้นฐานจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ การเผยแพร่ผลการวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดุริยางคศิลป์

Research methodology and processes of creating music, thesis writing and report, article, presentation, integration of music with other disciplines to create musical originality based on ethics for publication of music research and creative music work for international level

- 434 – 412 การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล 3 (2-2-5)**
 Creative Music and Digital Technology
 หลักการ แนวคิด การริเริ่มสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการออกแบบ สร้างสรรค์ นวัตกรรม ตามหลักจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงสู่การนำเสนอ นวัตกรรมทางดุริยางคศิลป์ที่แสดงถึงการจัดการด้านวัฒนธรรมดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 Principles, concepts, and creativity of music, the application of digital technology to musical creativities and communication associated with music presentation based on ethics and related laws

- 434 – 413 การสัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ศิลป์ปิ่นและสาระทางดุริยางคศิลป์ 3 (2-2-5)**
 Seminar in Music Guru and Essentials of Music
 ปราชญ์ดุริยางคศิลป์ปิ่นภาคสนาม องค์ความรู้ในสาระทางดุริยางคศิลป์ การสังเคราะห์สู่การสร้างสรรค์ศิลป์ หลักจริยธรรมและจรรยาบรรณที่สัมพันธ์กับแนวทางการศึกษา การสัมมนาทางวิชาการทาง ดุริยางคศิลป์ เพื่อเชื่อมโยงสู่วิทยานิพนธ์ การนำเสนอผลงาน การเผยแพร่ ผลงานทางดุริยางคศิลป์ในรูปแบบวิชาการ และปฏิบัติการสัมมนาสู่สาธารณชน
 Fieldwork with music guru, essentials of music, synthesis of music leading to creative work in music, ethics related to music studies, seminar of various topics of music applicable for thesis, music presentation and publication, and arranging a musical seminar in public

3) หมวดวิชาเลือก จำนวน 3 หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

- 434 – 511 ดุริยางคศิลป์ภาคสนาม 3 (2-2-5)**
 Fieldwork in Music
 แนวคิด ทฤษฎี วิธีวิทยา กระบวนการของงานภาคสนาม และปฏิบัติการภาคสนามทางดุริยางคศิลป์ หลักการสังเคราะห์ทางดุริยางคศิลป์ การนำเสนอผลงานเพื่อเชื่อมโยงสู่วิทยานิพนธ์ ตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง
 Concepts, theories, and methodology of fieldwork processes, music fieldwork, principles of musical synthesis, and presentation of music associated with a thesis based on related ethics
- 434 – 512 สัมมนามรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ 3 (3-0-6)**
 Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity
 กฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาของไทยที่อยู่ในขอบข่ายอนุสัญญาทางวัฒนธรรมอันจับต้องไม่ได้ (Safeguarding of Intangible Heritage) ขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) การอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา ในการบริหาร

จัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ พ.ร.บ.วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 และพ.ร.บ. ส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. 2559

Laws and regulations about Thai Intangible Cultural Heritage under the Convention of the Intangible Cultural Heritage by UNESCO, the methods of safeguarding, reinforcement, and development for the management of national intangible cultural heritage according to the National Culture Act B.E. 2553 (2010) and the Promotion and Preservation of Intangible Cultural Heritage Act, B.E. 2559 (2016)

434 – 513 **สัมมนาดุริยางคศิลป์กับการเปลี่ยนแปลงพลวัตทางสังคม** 3 (3-0-6)

Seminar in Music and the Change of Social Dynamics

สัมมนาทางดุริยางคศิลป์ พัฒนาการ การขับเคลื่อนทางวัฒนธรรม การปรับปรน ซอฟต์เพาเวอร์ (Soft Power) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) การเปลี่ยนแปลงดุริยางคศิลป์ตามแนวพลวัตทางสังคม วัฒนธรรม และ พหุวัฒนธรรม

Seminar in music, development, culture drives and adaptation, concepts of soft power, artificial intelligence (AI), music changes according to social and cultural dynamics as well as multiculturalism

434 – 514 **ดุริยางคศิลป์วิเศษ** 3 (2-2-5)

Music Excellence

หลักการ ทฤษฎี วิธีการสืบค้นองค์ความรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ การสังเคราะห์ความยอดเยี่ยม ความดีเด่น และความเป็นเลิศของดุริยางคศิลป์ การวิพากษ์คุณค่าในสาระตงดุริยางคศิลป์ ด้วยคุณธรรม และจริยธรรม นำเสนอผลงานองค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ในรูปแบบงานวิชาการ

Principles, theories, music knowledge enquiry based on a scientific approach, synthesis of music's excellence and outstanding value of music, criticism of music essential values based on moralities and ethics, and the presentation of music as academic work

4) หมวดวิชาวิจัย

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

434 – 601 **วิทยานิพนธ์ (แผน 1.1)** 48 (0-0-144)

Thesis

ศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ การจัดทำวิทยานิพนธ์ และบริบทที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมบนพื้นฐานจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ วิชาชีพและสังคม ตีพิมพ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ให้เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงได้ในระดับชาติและนานาชาติ

Research and enquiry of knowledge associated with the creation of musical originality to solve the problems in the music circle, thesis and related contexts of innovation based on ethics leading to academic benefits and society at large, thesis publication at national or international levels

434 – 602 วิทยานิพนธ์ (แผน 2.1)

36 (0-0-108)

Thesis

ศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์ความรู้ ด้านดุริยางคศิลป์ และบริบทที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ต่อวงวิชาการ วิชาชีพและสังคม จัดทำวิทยานิพนธ์ เผยแพร่ตีพิมพ์บทความ วิชาการให้เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงได้ในระดับชาติและนานาชาติ

Research and association with music to high-quality music creation as music advancement to solve the problems and develop music knowledge with relevant contexts based on ethics and morality leading to the originality of music knowledge for the music community and society at large, thesis and thesis publication for both national and international levels

5) การสอบวัดคุณสมบัติ

434 – 701

การสอบวัดคุณสมบัติ

S/U

Qualifying Examination

แนวคิด ทฤษฎีและหลักการทางดุริยางคศิลป์ และวิธีวิทยาการวิจัย

Concepts, theories, and principles of music and research methodology

ภาคผนวก ข

เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง

เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง
การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- หลักสูตรฉบับดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563 (รับรองหลักสูตรผ่านระบบสารสนเทศการรับทราบหลักสูตร)
- สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร
ในการประชุมครั้งที่ 3/2567 วันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2567
- สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้อนุมัติการปรับปรุงแก้ไขครั้งนี้แล้ว
ในการประชุมครั้งที่ 5/2567 วันที่ 18 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567
- หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้กับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2567 ตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น
ปีการศึกษา 2567
- เหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร
เนื่องจากครบรอบการปรับปรุงหลักสูตรฯ ทุกรอบ 5 ปี ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา
- สาระในการปรับปรุงหลักสูตร
 - หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตรฯ (ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ของหลักสูตรฯ)

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
1. ปรัชญา ดุขภูิบัณฑิตดุริยางคศิลป์ “เป็นคนดี มีจริยธรรม มีศักยภาพในการสร้าง ศาสตร์และศิลป์”	1. ปรัชญา “เชี่ยวชาญบูรณาการศาสตร์ ดุริยางคศิลป์ สู่งานวิจัยสร้างสรรค์ ด้วยจริยธรรม” หลักสูตรฯ มีความเชื่อว่ การสร้างดุขภูิบัณฑิตด้านดุริยางค ศิลป์ที่มีคุณภาพ คือการพัฒนาผู้ที่มี ความรู้และทักษะด้านดุริยางคศิลป์ ที่เชี่ยวชาญ สามารถบูรณาการองค์ ความรู้กับศาสตร์อื่นสู่งานวิจัยสร้างสรรค์ บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรมเพื่อ การสืบสาน สร้างสรรค์ และเผยแพร่ ดุริยางคศิลป์ในบริบทสังคมที่ทันสมัย	ปรับแก้ไขปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ คำอธิบาย รายวิชา วิธีการจัดการเรียน การสอน แนวทางในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับผลการสำรวจ ความพึงพอใจของผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง (Stakeholder) และ ข้อมูลอ้างอิงตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์ การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565 หลักสูตรได้วิเคราะห์ประเด็นที่ สำคัญอันเป็นเสี่ยงตอบรับของ การดำเนินงานของหลักสูตรที่ ผ่านมา รวมถึงเกณฑ์มาตรฐาน ที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลทั้งหมด
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2.1 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถ รอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญ ด้านดุริยางคศิลป์ สามารถพัฒนา และประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจ ด้านดุริยางคศิลป์กับศาสตร์	2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2.1 เพื่อผลิตดุขภูิบัณฑิตให้รอบรู้ เชี่ยวชาญ พัฒนาและประยุกต์ใช้ ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์กับศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องให้เท่าทันพลวัตของโลก	

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
ที่เกี่ยวข้อง และเป็นผู้นำในการพัฒนาองค์ความรู้ 2.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างด้านดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ วิชาชีพ และสังคม 2.3 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรมทางวิชาการ วิชาชีพ มีจิตสาธารณะ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถดำรงตนอยู่กับสังคม ได้อย่างมีความสุข	2.2 เพื่อผลิตดุขภูิบัณฑิตให้สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ วิจัย สร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ และศิลปะที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้วยมิติทางวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน 2.3 เพื่อผลิตดุขภูิบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะ และดำรงตนอยู่กับสังคม ได้อย่างมีความสุข	มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ และรายวิชาที่สอดคล้องเหมาะสมกัน
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร ELO 1 Ethics สามารถใช้วิจารณ์ญาณและแสดงออกซึ่งดุลยพินิจที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ผู้อื่น และสังคม มีจิตสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ELO 2 Advanced Knowledge มีความรู้เข้าใจ ชำนาญในองค์ความรู้ และงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ และสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ELO 3 Methods มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับศาสตร์ด้านดุริยางคศิลป์ ELO 4 Research สามารถค้นคว้า และเข้าถึงองค์ความรู้ วิเคราะห์ วิจัยด้านดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ วิชาชีพ และสังคม	3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง PLO 1 ประยุกต์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทฤษฎี และแนวคิดทางดุริยางคศิลป์ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล และบริบทสังคม PLO 2 ปฏิบัติทักษะทางดุริยางคศิลป์ ได้อย่างเชี่ยวชาญ PLO 3 ออกแบบ และสร้างงานวิจัย สร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ดุริยางคศิลป์ และบริบททางสังคม บนพื้นฐานจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ PLO 4 บูรณาการ และสังเคราะห์องค์ความรู้ ทักษะ กับเทคโนโลยีดิจิทัลสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำเสนอและเผยแพร่งานวิจัยสร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ PLO 5 เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และกฎกติกาของสังคม PLO 6 มีภาวะผู้นำ ปรับตัวเข้ากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงได้	

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
ELO5 Innovation สามารถพัฒนาหรือสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมด้านดุริยางคศิลป์ที่มีคุณภาพการต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติ ELO 6 Intellectual Inquiry สามารถวิเคราะห์เชิงวิพากษ์งานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ได้อย่างเหมาะสม ELO 7 Communication and Technology สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเชิงประจักษ์ทั้งด้านการเขียน การนำเสนอ และใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม		

6.2 รายวิชา คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	รายวิชาในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน		
หมวดวิชาเสริมพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร		
434 - 311 วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต 3 (3-0-6) Knowledge of Music Doctoral Degree การทบทวนองค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์เพื่อนำไปสู่การศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิตตามโครงสร้างของหลักสูตร	434 - 311 วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต 3 (3-0-6) Fundamental Knowledge of Music for Doctoral Degree การทบทวนองค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์เพื่อนำไปสู่การศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิตตามโครงสร้างของหลักสูตร	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ
หมวดวิชาบังคับ		
434 – 401 ระเบียบวิธีวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต 3 (3-0-6) Doctoral in Research Methodology and Creative Arts กระบวนวิธีวิทยาการวิจัย และกระบวนการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ การบูรณาการเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมทางดุริยางคศิลป์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การสร้างสรรค์ บนพื้นฐานคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การเขียนรายงาน บทความ การนำเสนอ การเผยแพร่ผลการวิจัยและผลการสร้างสรรค์	434 – 411 วิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ 3 (3-0-6) Research Methodology and Creative Work in Music กระบวนวิธีวิทยาการวิจัย และการสร้างสรรค์กระบวนการทางดุริยางคศิลป์ การเขียนวิทยานิพนธ์ การเขียนรายงาน บทความ การนำเสนอ การบูรณาการเชื่อมโยงศาสตร์อื่น เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่บนพื้นฐานจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการ และวิชาชีพ การเผยแพร่ผลการวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดุริยางคศิลป์	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
	434 – 412 การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์กับเทคโนโลยีดิจิทัล 3 (2-2-5) Creative Music and Digital Technology หลักการ แนวคิด การริเริ่มสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการออกแบบ สร้างสรรค์ นวัตกรรม ตามหลักจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงสู่การนำเสนอ นวัตกรรมทางดุริยางคศิลป์ที่แสดงถึงการจัดการด้านวัฒนธรรมดนตรีอย่างสร้างสรรค์	รายวิชาที่พัฒนาขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565

รายวิชาในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	รายวิชาในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
434 – 402 สัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต 3 (3-0-6) Doctoral Seminar in Music สัมมนาสาระดะของดุริยางคศิลป์ ปรากฏการณ์ทางสังคม และวัฒนธรรมในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต	434 – 413 การสัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ศิลปินและสาระดะทางดุริยางคศิลป์ 3 (2-2-5) Seminar in Music Guru and Essentials of Music ปราชญ์ดุริยางคศิลป์ปณาคสนาม องค์ความรู้ในสาระดะทางดุริยางคศิลป์ การสังเคราะห์สู่การสร้างสรรค์ศิลป์ หลักจริยธรรมและจรรยาบรรณที่สัมพันธ์กับแนวทางการศึกษา การสัมมนาทางวิชาการทางดุริยางคศิลป์เพื่อเชื่อมโยงสู่วิทยานิพนธ์ การนำเสนอผลงาน การเผยแพร่ผลงานทางดุริยางคศิลป์ในรูปแบบวิชาการ และปฏิบัติการสัมมนาสู่สาธารณชน	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา โดยนำรายวิชาสัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต และรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ศิลปิน มา รวมกันโดยปรับคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
หมวดวิชาเลือก		
434 – 501 งานภาคสนามทางดุริยางคศิลป์และการสังเคราะห์ขั้นสูง 3 (3-0-6) Advanced Music Fieldwork and Synthesis แนวคิด ทฤษฎี หลักการสังเคราะห์ทางดุริยางคศิลป์ วิถีวิทยา และกระบวนการของงานภาคสนาม ปฏิบัติการภาคสนามทางดุริยางคศิลป์ จริยธรรม จรรยาบรรณในการวิจัย และปฏิบัติงานภาคสนาม การนำเสนอผลการศึกษภาคสนาม	434 – 511 ดุริยางคศิลป์ภาคสนาม 3 (2-2-5) Fieldwork in Music แนวคิด ทฤษฎี วิถีวิทยา กระบวนการของงานภาคสนาม และปฏิบัติการภาคสนามทางดุริยางคศิลป์ หลักการสังเคราะห์ทางดุริยางคศิลป์ การนำเสนอผลงานเพื่อเชื่อมโยงสู่วิทยานิพนธ์ ตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
434 – 502 สัมมนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ 3 (3-0-6) Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity ความสำคัญ คุณค่า การอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติในกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ขององค์การยูเนสโก การบริหารจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ	434 – 512 สัมมนามรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ 3 (3-0-6) Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity กฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาของไทยที่อยู่ในขอบข่ายอนุสัญญา ทางวัฒนธรรมอันจับต้องไม่ได้ (Safeguarding of Intangible Heritage) ขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) การอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565

รายวิชาในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	รายวิชาในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. 2559 และข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ในการบริหารจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ พ.ร.บ. วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 และพ.ร.บ. ส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. 2559	
434 – 503 สัมมนาดุริยางคศิลป์ในระบบการศึกษา 3 (3-0-6) Music Seminar in Education System สัมมนาดุริยางคศิลป์ในระบบการศึกษาตามหัวข้อที่เลือกศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบการศึกษา		ยกเลิกรายวิชา
	434 – 513 สัมมนาดุริยางคศิลป์กับการเปลี่ยนแปลงพลวัตทางสังคม 3 (3-0-6) Seminar in Music and the Change of Social Dynamics สัมมนาทางดุริยางคศิลป์ พัฒนาการ การขับเคลื่อนทางวัฒนธรรม การปรับปรน “ซอฟต์เพาเวอร์” (Soft Power) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) การเปลี่ยนแปลงดุริยางคศิลป์ตามแนวพลวัตทางสังคม วัฒนธรรม และพหุวัฒนธรรม	รายวิชาที่พัฒนาขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
434 – 503 โครงการด้านดุริยางคศิลป์ 3 (2-2-5) Project of Music กรณีศึกษาพิเศษตามความสนใจ และนำเสนอผลงานภายใต้โครงการ และขอข่ายองค์ความรู้เฉพาะด้านทางดุริยางคศิลป์	434 – 514 ดุริยางคศิลป์วิศิษฐ์ 3 (2-2-5) Music Excellence หลักการ ทฤษฎี วิธีการสืบค้นองค์ความรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ การสังเคราะห์ ความยอดเยี่ยม ความดีเด่น และความเป็นเลิศของดุริยางคศิลป์ การวิพากษ์คุณค่าในสาระตถะดุริยางคศิลป์ด้วยคุณธรรม และจริยธรรม นำเสนอผลงานองค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ ในรูปแบบงานวิชาการ	ปรับปรุงแก้ไขชื่อรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
หมวดวิชาวิจัย (วิทยานิพนธ์)		
434-601 วิทยานิพนธ์ (แบบ 1.1) 48 (0-0-144) Thesis องค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ที่สร้างด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ หรือการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบวิทยานิพนธ์ที่แสดงถึงความ	434-601 วิทยานิพนธ์ (แบบ 1.1) 48 (0-0-144) Thesis การศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ การจัดทำวิทยานิพนธ์ และบริบทที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม บนพื้นฐานจริยธรรม	ปรับปรุงแก้ไขคำอธิบายรายวิชา ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ

รายวิชาในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	รายวิชาในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
เชี่ยวชาญมีศักยภาพ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าต่อวงวิชาการด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ	และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ วิชาชีพและสังคม ตีพิมพ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ให้เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงได้ในระดับชาติและนานาชาติ	ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
434-602 วิทยานิพนธ์ (แบบ 2.1) 36 (0-0-108) Thesis สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางดุริยางคศิลป์ด้วยกระบวนการวิจัยหรือการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ในรูปแบบการวิจัยที่แสดงความเชี่ยวชาญ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ	434-602 วิทยานิพนธ์ (แบบ 2.1) 36 (0-0-108) Thesis การศึกษาค้นคว้า เชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ และบริบทที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ต่อวงวิชาการ วิชาชีพและสังคม จัดทำวิทยานิพนธ์ เผยแพร่ตีพิมพ์บทความวิชาการให้เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงได้ในระดับชาติและนานาชาติ	ปรับปรุงแก้ไขคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2565
434 – 701 การสอบวัดคุณสมบัติ S/U Qualifying Examination แนวคิด ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับศาสตร์ในสาขาวิชาดุริยางคศิลป์	434 – 701 การสอบวัดคุณสมบัติ S/U Qualifying Examination แนวคิด ทฤษฎีและหลักการทางดุริยางคศิลป์ และวิธีวิทยาการวิจัย	ปรับปรุงแก้ไขคำอธิบายรายวิชา

6.3 หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรซึ่งรวมถึงคณาจารย์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6.3.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
1. ผศ.ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	1. ผศ.ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	เนื่องจาก รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู* หมดสัญญาจ้าง ปรับ ดร.บำรุง พาทยกุล** ที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร (เดิม) เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
2. รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู* Ph.D. (Music) University of Delhi, India, 2007	2. ผศ.ดร.ดุขฎิ มีป้อม ปร.ด. (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556	
3. ดร.วัชรมนต์ อรัณยะนาถ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	3. ผศ.ดร.สาริศา ประทีปช่วง ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	
4. ดร.สาริศา ประทีปช่วง ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	4. ดร.วัชรมนต์ อรัณยะนาถ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	
5. ผศ.ดร.ดุขฎิ มีป้อม ปร.ด. (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556	5. ดร.บำรุง พาทยกุล** ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555	

6.3.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567	การเปลี่ยนแปลง
1. ผศ.ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	1. ผศ.ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	เนื่องจาก รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู* หมดสัญญาจ้าง
2. รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู* Ph.D. (Music) University of Delhi, India, 2007	2. ผศ.ดร.ดุขฎิ มีป้อม ปร.ด. (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556	
3. ดร.วัชรมนต์ อรัณยะนาถ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	3. ผศ.ดร.สาริศา ประทีปช่วง ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	
4. ดร.สาริศา ประทีปช่วง ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	4. ดร.วัชรมนต์ อรัณยะนาถ ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558	
5. ผศ.ดร.ดุขฎิ มีป้อม ปร.ด. (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556	5. ดร.บำรุง พาทยกุล ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555	
6. ดร.บำรุง พาทยกุล ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555		

ภาคผนวก ค

คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ 14/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและศิลปดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

และ

คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ 14/2567

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการปรับปรุงและวิพากษ์

หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขานาฏศิลป์

หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)



คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๑๔ /๒๕๖๖ .

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สอดรับกับความต้องการของบัณฑิตและผู้สนใจด้านศิลปวัฒนธรรมที่ต้องการพัฒนาระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้น อีกทั้งนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องการจะพัฒนาคุณวุฒิและความรู้แก่อาจารย์ตามหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด เพื่อทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด จึงได้จัดโครงการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ขึ้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัด อีกทั้งมีมาตรฐานการจัดการศึกษามาเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด จึงขอเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ รายละเอียดดังนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. องค์ประกอบ

๑. นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ นวลอนงค์	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์วรินทร์พร ทับเกตุ	กรรมการ
๕. นายวัชรินทร์ อ่ำสินธุ์ศิริ	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลยุทธ กนิษฐบุตร	กรรมการ
๗. นายสุรัตน์ จงดา	กรรมการ
๘. นางสาวสาริกา ประทีปช่วง	กรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวสุชาดา ไส้วัตร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- กำหนดนโยบายในการดำเนินการโครงการและวางแผนการดำเนินงาน
- ให้คำปรึกษาและแนะนำการดำเนินงานแก่คณะกรรมการชุดดำเนินงาน

/คณะกรรมการ...

~ ๒ ~

คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑. องค์ประกอบ

๑. รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์	ที่ปรึกษา
๒. รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์	ที่ปรึกษา
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุตประเสริฐ	ประธานกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์สุพรรณิ เหลือบุญชู	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุษฎี มีป้อม	กรรมการ
๖. นายบำรุง พาทยกุล	กรรมการ
๗. นางวิชมณต์ อรัญยะนาถ	กรรมการ
๘. นางสาวสุชาดา ไสวัตร	กรรมการ
๙. นางสาวสาริศา ประทีปช่วง	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นายรัตนพงศ์ แก้วน้อย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นายชัยญา ชนะมาร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นางสาวอนัญญา ปาอนันต์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาววนิชศรา เรืองแก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑. ปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และให้เป็นไปตามกรอบของเวลาระยะเวลา ตรงตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒. สรุปและรวบรวมการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ที่มีการดำเนินการสมบูรณ์นำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบและเข้าพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓. ให้ความหมายและคำอธิบายรายวิชา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๔. จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ พร้อมทั้งจัดทำเล่มฉบับร่างเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ และสภาสถาบันตามลำดับ

๕. ปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งดำเนินการขออนุมัติความเห็นชอบจากสภาสถาบันตามลำดับ

๖. นำเสนอหลักสูตรต่อองค์กรวิชาชีพ และนำเสนอ สำนักงาน สปอว. และสำนักงาน กคศ. เพื่อทราบ

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖



(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์



คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๖๔ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงและวิพากษ์

หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์
หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตร โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่ และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ องค์ประกอบ

๑) นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์	ประธานกรรมการ
๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนวยการ นวลอนงค์	กรรมการ
๔) นายวัชรินทร์ อ้าวสินธุ์ศิริ	กรรมการ
๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลยุทธ กนิษฐบุตร	กรรมการ
๖) นายสุรัตน์ จงดา	กรรมการ
๗) ว่าที่ร้อยตรีภัทรกฤษณ์ พุ่มพิพัฒน์	กรรมการ
๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาริศา ประทีปช่วง	กรรมการและเลขานุการ

๑.๒ หน้าที่และอำนาจ

๑) กำกับดูแลให้การปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๒) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและตามวัตถุประสงค์

/๒) คณะกรรมการ....

-๒-

**๒) คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์**

๒.๑ องค์ประกอบ

- | | |
|---------------------------------------|---------------------|
| ๑) ศาสตราจารย์ขนิษฐา กิจจันทร์ | ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก |
| ๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ ฤกษ์สุนทร | ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก |
| ๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชวัญใจ คงถาวร | ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน |

๒.๒ หน้าที่และอำนาจ

- ๑) ให้แนวทางนโยบายและกรอบดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์
- ๒) วิพากษ์หลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานความรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

**๓) คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์**

๓.๑ องค์ประกอบ

- | | |
|------------------------------------|---------------------|
| ๑) ศาสตราจารย์ข้าม พรมประสิทธิ์ | ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก |
| ๒) รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์ | ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก |
| ๓) รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ | ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน |

๓.๒ หน้าที่และอำนาจ

- ๑) ให้แนวทางนโยบายและกรอบดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
- ๒) วิพากษ์หลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานความรู้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

**๔) คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรและจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
และศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์**

๔.๑ องค์ประกอบ

- | | |
|--|----------------------------|
| ๑) รองศาสตราจารย์ศุภชัย จันทรสุวรรณ | ประธานกรรมการ |
| ๒) รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ | กรรมการ |
| ๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรภัทร์ ทองนิ่ม | กรรมการ |
| ๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุลชาติ อรัญยะนาถ | กรรมการ |
| ๕) นายสุรัตน์ จงดา | กรรมการ |
| ๖) นายนิวัฒน์ สุขประเสริฐ | กรรมการ |
| ๗) นายชนัย วรรณะสี | กรรมการ |
| ๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สริศา ประทีปช่วง | กรรมการและเลขานุการ |
| ๙) นางสาวสุชาดา โสวัตร | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| ๑๐) นางสาวสุภัทรา พิลาวงษ์ | ผู้ช่วยเลขานุการ |
| ๑๑) นายนพพล แก้วดำนกลาง | ผู้ช่วยเลขานุการ |
| ๑๒) นางสาวจันทร์เพ็ญ น้อยหุ่น | ผู้ช่วยเลขานุการ |

๔.๒ หน้าที่และอำนาจ

๑) ปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นไปตามกรอบของระยะเวลา และตรงตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กำหนด

๒) สรุป รวบรวม และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ที่ดำเนินการสมบูรณ์พร้อมนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบและเข้าพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓) จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตร และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ พร้อมทั้งจัดทำเล่มฉบับร่างเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ และ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามลำดับ

๔) ปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา นาฏศิลป์ และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ตามข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พร้อมทั้งดำเนินการขออนุมัติความเห็นชอบจากสภา สถาบันตามลำดับ

๕) คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร ศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุตประเสริฐ	ประธานกรรมการ
๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุษฎี มีป้อม	รองประธานกรรมการ
๓) นายบำรุง พาทยกุล	กรรมการ
๔) นางวัชรมณท์ อริณยะนาค	กรรมการ
๕) นางสาวสุชาดา โสวัตร	กรรมการ
๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาริศา ประทีปช่วง	กรรมการและเลขานุการ
๗) นายรัตนพงศ์ แก้วน้อย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๘) นางสาวมณฑิรา คณะโส	ผู้ช่วยเลขานุการ
๙) นางสาววิไลวรรณ ใจทัศน์กุล	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐) นางสาวจิรประภา สันภัย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑) นายชัยญา ชนะมาร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่และอำนาจ

๑) จัดทำปรับปรุงหลักสูตร และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตร ศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามกรอบของระยะเวลา ตรงตาม เกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด

๒) สรุปและรวบรวมการปรับปรุง และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและ หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ที่ดำเนินการสมบูรณ์พร้อมนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบและเข้าพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓) จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ พร้อมทั้งจัดทำเล่มฉบับร่างเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามลำดับ

-๔-

๔) ปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปดุขภูษิต และร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตและหลักสูตรศิลปดุขภูษิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ตามข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พร้อมทั้งดำเนินการขออนุมัติความเห็นชอบจากสภาสถาบันตามลำดับ

๖. คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาริศา ประทีปช่วง	ประธานกรรมการ
๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรภัทร์ ทองน้อม	กรรมการ
๓) นายบำรุง พาทยกุล	กรรมการ
๔) นายชนัย วรรณะลี	กรรมการ
๕) นางสาวสุชาดา โสวัตร	กรรมการและเลขานุการ
๖) นางสาวมณฑิรา คณะโส	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่และอำนาจ

- ๑) ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินงานตลอดโครงการ
- ๒) กำกับ ดูแล เรื่องความเรียบร้อยตลอดโครงการ
- ๓) จัดทำงบประมาณ และอนุมัติเบิกจ่ายตลอดโครงการ
- ๔) งานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการอำนวยการได้มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗



นางนงนุช ไสภัสสมุทธิ
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาคผนวก ง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและรายชื่อผู้วิพากษ์หลักสูตร

รายชื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ	ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปภูการัตต์	กรรมการหลักสูตร (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กรรมการหลักสูตร (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎี มีป้อม	กรรมการหลักสูตร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สริศา ประทีปช่วง	กรรมการหลักสูตร
6. อาจารย์ ดร.บำรุง พาทยกุล	กรรมการหลักสูตร
7. อาจารย์ ดร.วัชรเมธ ธีรณยานาค	กรรมการหลักสูตร

รายชื่อคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร

1. ศาสตราจารย์ ดร.ข้าม พรประสิทธิ์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปภูการัตต์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
3. รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สายทองคำ	ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน (ผู้ใช้บัณฑิต)

ภาคผนวก จ

รายงานการวิพากษ์หลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายงานการวิพากษ์หลักสูตร
หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567)
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วันอังคารที่ 23 มกราคม 2567
ณ ห้องประชุม 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ศาลายา)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดให้มีการวิพากษ์หลักสูตร หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วันอังคารที่ 23 มกราคม 2567 ณ ห้องประชุม 2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ศาลายา) โดยมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิร่วมวิพากษ์หลักสูตรประกอบด้วย

- | | |
|-------------------------------------|-------------------------------------|
| 1. ศาสตราจารย์ข้าม พรประสิทธิ์ | ประธานกรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) |
| 2. รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์ | กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) |
| 3. รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ | กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน) |

เริ่มประชุมเวลา 13.00 น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สดประเสริฐ ประธานหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ได้นำเสนอ หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2567) ต่อ คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร ซึ่งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ/คำแนะนำ			
หัวข้อ	ศ.ข้ามศ. พรประสิทธิ์	รศ.ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์	รศ.จินตนา สายทองคำ
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป			
1. รหัสและชื่อหลักสูตร	-	-	-
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	-	-	-
2.1 ชื่อปริญญา	-	-	-
2.2 ชื่อสาขาวิชาที่ระบุ ใน TRANSCRIPT	-	-	-
3. ระดับคุณวุฒิและประเภท ของหลักสูตร	-	-	-
3.1 คุณวุฒิระดับ	-	-	-
3.2 ประเภทของหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา)	-	-	-
4. ความร่วมมือกับส่วนงาน/ สถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานอื่น	-	-	-
5. การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จ การศึกษา	-	-	-
6. ระบบการจัดการศึกษา	-	-	-
6.1 ระบบการศึกษา	-	-	-
6.2 มีการจัดการศึกษาใน ภาคฤดูร้อนตามแผนการศึกษา	-	-	-
6.3 วัน-เวลาในการดำเนินการ เรียนการสอน	-	-	-
7. กำหนดเปิดสอนในระบบ การศึกษา	-	-	-
8. การพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบ หลักสูตร	-	-	-
8.1 ได้พิจารณาถ้อยแถลงโดย สภาวิชาการให้ความเห็นชอบ หลักสูตร	-	-	-
8.2 ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบจาก สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	-	-	-
9. ความสัมพันธ์กับหลักสูตร อื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่น ของสถาบัน	-	-	-

9.1 รายวิชาของหลักสูตรอื่นที่นำมาบรรจุในหลักสูตรนี้	-	-	-
9.2 รายวิชาของหลักสูตรนี้ที่หลักสูตรอื่นนำไปใช้	-	-	-
10. หลักสูตรที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร	-	-	-
10.1 หลักสูตรที่เสนอมีลักษณะคล้ายคลึงกับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนอยู่แล้วในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	-	-	-
10.2 หลักสูตรลักษณะนี้มีเปิดสอนอยู่แล้วที่มหาวิทยาลัยอื่นในประเทศ	-	-	-
10.3 หลักสูตรของมหาวิทยาลัย ในต่างประเทศที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรนี้	-	-	-
หมวดที่ 2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้			
1. ปรัชญาของหลักสูตร (หลักคิดที่ใช้เปิดหลักสูตร)	-	- ดุษฎีบัณฑิตดุริยางคศิลป์ “สร้างองค์ความรู้คู่คุณธรรม นำวิชาการ สร้างสรรค์งานดุริยางคศิลป์อย่างยั่งยืน”	-
2. ความสำคัญของหลักสูตร	-	-	-
3. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	-	- เพิ่มให้แตกต่างจากระดับปริญญาโท	- 3.2 อาจารย์ที่สอนวิชาดุริยางคศิลป์ ในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน - 3.3 นักวิจัยมีอาชีพทางดุริยางคศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ - 3.4 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	-	-	-

5. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (Program Learning Outcomes: PLOs)	- หักล้างทุกวิชา	-	-
5.1 PLO1	-	-	-
5.2 PLO2	-	-	-
5.3 PLO3	-	-	-
5.4 PLO4	-	-	-
5.5 PLO5	-	-	-
5.6 PLO6	-	-	-
5.7 PLO7	-	-	-
6. ความเชื่อมโยงระหว่าง ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (PLOs) และผลการเรียนรู้ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ ปริญญาเอก	-	-	-
หมวดที่ 3 โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต			
1. โครงสร้างหลักสูตร	-	-	-
1.1 จำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตร 36 หน่วยกิต	-	-	-
1.2 โครงสร้างหลักสูตร	-	-	-
1.2.1 แผน 1 แบบวิชาการ	-	-	-
1.2.2 แผน 2 แบบวิชาชีพ	-	-	-
2. รายวิชาและหน่วยกิต (คำอธิบายรายวิชาอยู่ใน ภาคผนวก ข)	-	-	-
2.1 หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต) S/U	-	-	-
2.1.1 หมวดวิชาเสริม พื้นฐาน	-	-	-
2.1.2 หมวดวิชาเสริม พื้นฐานบังคับตามเกณฑ์การ สอบเข้า	-	-	-
2.2 หมวดวิชาแกน	-	-	-
2.3 หมวดวิชาบังคับเฉพาะ สาขา	- 434 – 413 ปรัชญา ศิลปินและสารัตถะ ทางดุริยางคศิลป์ ควรเป็นรายวิชาบังคับดี แล้ว	- 434 – 413 ปรัชญา ศิลปินและสารัตถะ ทางดุริยางคศิลป์ ปรัชญา ดุริยางคศิลป์ การสังเคราะห์องค์ความรู้	- 434 – 412 ปรัชญา ศิลปินและสารัตถะ ทางดุริยางคศิลป์ ควรเป็น รายวิชาบังคับดีแล้ว

		ในสารัตถะทางดุริยางคศิลป์ สู่การสร้างสรรคศิลป์ การศึกษา ดุริยางคศิลป์ ภาคสนาม การนำเสนอ ผลงานเพื่อเชื่อมโยงสู่ วิทยานิพนธ์ การสัมมนา ทางวิชาการทางดุริยางค ศิลป์ การเผยแพร่ผลงาน ทางดุริยางคศิลป์ หลัก จริยธรรมและจรรยาบรรณ ที่สัมพันธ์แนวทาง การศึกษา - ควรปรับรายวิชานี้ไปเป็น รายวิชาเลือก	
2.4 หมวดวิชาเลือก	- 434 – 512 มรดก ภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมที่จับต้อง ไม่ได้ของมนุษยชาติ วิชานี้ ไปรองรับการทำ วิทยานิพนธ์ได้อย่างไร - ควรปรับรายวิชานี้ไป เป็นรายวิชาบังคับ - 434 – 513 สัมมนา ดุริยางคศิลป์กับ พัฒนาการการ เปลี่ยนแปลงพลวัตทาง สังคมและวัฒนธรรม (ข้อสังเกต เนื้อหา รายวิชานี้เรียนเกี่ยวกับ อะไร) - 434 – 514 ดุริยางคศิลป์ วิศิษฐ์ หลักการ ทฤษฎี และวิถี การสืบค้น องค์ความรู้ ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ การ สังเคราะห์ความยอดเยี่ยม	- 434 – 512 มรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ของ มนุษยชาติ อนุสัญญาว่า ด้วยการสงวนรักษามรดก วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. 2548 ขององค์การ ยูเนสโก การขึ้นบัญชี รายการมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรมของไทย มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ของมนุษยชาติที่ไทยได้รับ การประกาศจากองค์การ ยูเนสโก มี โชน โนรา รายการดนตรี และ ศิลปะการแสดง ที่อยู่ใน ข่ายการนำเสนอต่อ ยูเนสโก เช่น ละครไทย สะล้อซอซึง หมอลำ หนึ่ง ตะลุง ฯลฯ	- 434 – 512 มรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ของ มนุษยชาติ วิชานี้เป็น ควรวิชาเลือกเหมือนกับ รายวิชาทางด้านนาฏศิลป์ ให้ไปในทิศทางเดียวกัน

	ความดีเด่น และความ เป็นเลิศของดุริยางคศิลป์ การวิพากษ์คุณค่าใน สารัตถะดุริยางคศิลป์ที่ นำด้วยคุณธรรม และ จริยธรรมทางวิชาการ	- ควรปรับรายวิชา 434 – 502 มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ของมนุษยชาติ ไปเป็น รายวิชาบังคับ - 434 – 513 สัมมนา ดุริยางคศิลป์ กับพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงพลวัต ทางสังคมและวัฒนธรรม สัมมนาทางดุริยางคศิลป์ พัฒนาการ การขับเคลื่อน ทางวัฒนธรรม การปรับ ปรน มิติพลังศรัทธา (Soft Power) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) การเปลี่ยนแปลงดุริยางค ศิลป์ตามแนวพลวัตทาง สังคมและวัฒนธรรม - 434 – 514 ดุริยางค ศิลป์วิศิษฐ์ หลักการ ทฤษฎี และวิธีการสืบค้น องค์ความรู้ด้วยวิธี วิทยาศาสตร์ การสังเคราะห์ ความยอดเยี่ยม ความดีเด่น และความเป็นเลิศของดุริ ยางคศิลป์ การวิพากษ์ คุณค่าในสารัตถะดุริยางค ศิลป์ ที่นำด้วยคุณธรรม และ จริยธรรมทางวิชาการ	
2.5 หมวดวิชาวิจัย	- 434 – 601 วิทยานิพนธ์ (แผน 1.1) การเผยแพร่ วิทยานิพนธ์ในระดับ นานาชาติ สามารถทำได้ หรือไม่	-	-
3. แผนการศึกษา	-	-	-

4. การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียน เรียนข้ามสถาบัน (ถ้ามี)	-	-	-
5. การยกเว้นรายวิชา (ถ้ามี)	-	-	-
หมวดที่ 4 การจัดการกระบวนการเรียนรู้			
1. รูปแบบการจัดการศึกษา	-	-	-
2. ภาษาที่ใช้	-	-	-
3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) กลยุทธ์/วิธีการสอน กลยุทธ์/วิธีการวัดและการ ประเมินผลและตัวอย่าง หลักฐานแสดงผลสัมฤทธิ์ตาม ผลลัพธ์การเรียนรู้	-	-	-
4. ความคาดหวังของผลลัพธ์ การเรียนรู้ เมื่อ สิ้น สุด ปี การศึกษา/ระยะการศึกษา	-	-	-
5. แผนที่การกระจายความ รับผิดชอบมาตรฐานผลลัพธ์การ เรียนรู้จากหลักสูตร (PLOs) สู่ รายวิชาทุกรายวิชา (Curriculum Mapping)	-	-	-
หมวด 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรซึ่งรวมถึงคณาจารย์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			
1. คณาจารย์	-	-	-
1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	-	- ตรวจสอบให้เป็นไปตาม เกณฑ์	- ตรวจสอบคุณสมบัติ
1.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร	-	- ตรวจสอบให้เป็นไปตาม เกณฑ์	- ตรวจสอบคุณสมบัติ
2. แผนการรับนักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี	-	-	-
3. งบประมาณตามแผน	-	-	-
4. สถานที่จัดการเรียนการสอน	-	-	-
หมวดที่ 6 คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา			
1. การรับเข้าศึกษา	-	-	-
2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา			
3. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา	-	-	- เปลี่ยนคำว่านักเรียน เป็นคำว่า นักศึกษา

หมวดที่ 7 การประเมินผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษา			
1. ภาวะเปียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	-	-	-
2. กระบวนการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาและการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษา	-	-	-
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	- - เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ยากมาก ในระดับชาติก็ยากแล้ว - เผยแพร่ระดับนานาชาติ ทำได้จริงหรือไม่	-	-
4. การพัฒนาที่ไม่สำเร็จการศึกษา	-	-	-
หมวดที่ 8 การประกันคุณภาพหลักสูตร			
1. การกำกับมาตรฐาน	-	-	-
2. บัณฑิต	-	-	-
3. นักศึกษา	-	-	-
4. อาจารย์	-	-	-
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	-	-	-
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	-	-	-
7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	-	-	-

ภาคผนวก ฉ
ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สูดประเสริฐ

คุณวุฒิ

ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,	พ.ศ. 2558
กศ.ม. (การอุดมศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,	พ.ศ. 2552
ศษ.บ. (คีตศิลป์ไทย)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล,	พ.ศ. 2541

ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

ก. บทความวิจัยในวารสาร

นพคุณ สูดประเสริฐ. (2563). “คีตสร้างสรรค์ เพลงพญาหัตถินทร์ ในมิตดุริยางคศิลป์”, ในวารสารศรีวนาลัยวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 13(1), มกราคม – มิถุนายน 2566.

Nopphakoon Sudprasert. (2018). “Krup Clapping Techniques in Sepha Performing Arts: A Hermitage Education”, The Asia Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference 2018 & China-ASEAN National Music Culture and Education Seminar, Guiyang, China. July 2018, pp. 155 – 160.

Nopphakoon Sudprasert. (2019). “The Theoretical and Creation of Individual Singing Style of “Phaya Truk Tao” (The Three Different Variation)”, The 2nd International Conference on Research and the 23rd Asia-Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference 2019 (APSE), 13th - 14th 2019, Petcharat Garden Hotel, Roi-Et, Thailand. pp. 155 - 166.

เดชน์ คงอ้อม, นพคุณ สูดประเสริฐ และดุขฎี มีป้อม. (2566). “การสร้างสรรค์เพลงหน้าพาทย์เพื่อการฟังในรูปแบบ การสรรเสริญบูชาดุริยาพาทยาภิรมย์ ชุดทศเทพอภิวันทนา”. ในวารสาร Mahidol Music Journal วิทยาลัย ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 6(1), มีนาคม – สิงหาคม, น. 25 - 39.

อานนท์ กาญจนโพธิ์, นพคุณ สูดประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “หลักฐานด้านการขับร้องสมัยก่อน ประวัติศาสตร์ไทยและที่ปรากฏในพุทธศาสนา”. ในวารสารดนตรีบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 5(1), มกราคม – มิถุนายน, น. 1 - 18.

สุพัตรา ไพพิเชษฐ, นพคุณ สูดประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “กลวิธีการขับร้องของครูพัฒน์ พร้อมสมบัติ ในบทละครเรื่อง เงาะป่า บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 5 ตามแบบฉบับของเจ้าจอมหม่อมราชวงศ์สดับ ลดาวัลย์”. ในวารสารดนตรีบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 5(2), กรกฎาคม – ธันวาคม, น. 17 - 34.

ภัทรเมธา พัวสุวรรณ, บำรุง พาทยกุล และนพคุณ สูดประเสริฐ. (2566). “การประพันธ์ทางขับร้องของครูสมชาย ทับพร”. ในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 8(5), กันยายน – ตุลาคม, น. 165 - 179.

วุฒิเดช คีรีแสง, นพคุณ สูดประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “การวิเคราะห์ทำนองขับบทหน้าปราชญ์หนึ่งกระแทก หยวคณะลูกหลานบางปิตุศัยสร้อยแสง จังหวัดตราด”. ในวารสารพัฒนศิลป์วิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 7(2), กรกฎาคม – ธันวาคม, น. 189 - 209.

ประภัสสร เทียมประเสริฐ, สุพรรณิ เหลือบุญชู และนพคุณ สูดประเสริฐ. (2566). “การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้ แนวเสียงสำเนียงไทย”. ในวารสารดนตรีบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 5(2), กรกฎาคม – ธันวาคม, น. 83 - 98.

วิเชษฐ์ สุดโต, สุพรรณิ เหลือบุญชู และนพคุณ สูดประเสริฐ. (2566). “การสร้างสรรค์ดนตรีร่วมสมัยจากองค์ความรู้ฮีตสิบสอง”. ในวารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 18(2), กรกฎาคม – ธันวาคม, น. 294 - 302.

เศรษฐวุฒิ ปัญญวัตวงศ์, นพคุณ สุตประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “รูปแบบและลักษณะเฉพาะดนตรีประกอบการแสดง เรื่องรามเกียรติ์ตอนนิ้วเพชรสู่การสร้างสรรค์เพลงไทยร่วมสมัย”. ในวารสารวิเทศวัฒนธรรม. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 3(3), กันยายน – ธันวาคม, น. 32 - 48.

ข. รายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

ลัดดาวัลย์ โพธิ์วงษ์, นพคุณ สุตประเสริฐ และสาธิตา ประทีปช่วง. (2562). “ดนตรีและการขับร้องประกอบโขน พระราชนิพนธ์ ชุตติกรรมราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 9. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒ วันที่ 21 มิ.ย. 2562. น. 166 - 176.

เจริญเสกข์ ปลื้มปรีชา, บำรุง พาทยกุล และนพคุณ สุตประเสริฐ. (2562). “โครงสร้างและลักษณะทางดนตรีของเพลง เรื่องเศรษฐ”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วันที่ 24 พฤษภาคม 2562, น. 88 - 96.

อรอนงค์ จตุภัทรพร, นพคุณ สุตประเสริฐ และวัชรมนต์ อรัญยนาท. (2562). “การขับร้องประกอบการแสดงเรื่อง มโนราห์ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 9. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 21 มิ.ย. 2562. น. 177 - 188.

นพพัชร ลิ่มหลัก, นพคุณ สุตประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2562). “เพลงขับร้องสำหรับเด็กของนายฉันท ขำวิไล”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย ครั้งที่ 13. สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 25-26 มีนาคม 2563. น. 817 - 827.

ศศิธร เกื้อกุล, นพคุณ สุตประเสริฐ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2562). “การขับร้องเพลงตับทะเล 3 ชั้นทางพระยา ประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์)”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและนิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2563. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วันที่ 29 พฤษภาคม 2563. น. 86 - 100.

ณิกานต์ บุญดล, นพคุณ สุตประเสริฐ และดุชนิ มีป้อม. (2564). “การขับร้องเพลงหน้าพาทย์ในการแสดงละครดึกดำบรรพ์ เรื่อง พระยศเกตุ”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ “เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11” การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่. วันที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก กรุงเทพมหานคร, น. 1 - 11.

สุชาว์ บัวเข้ม, นพคุณ สุตประเสริฐ และดุชนิ มีป้อม. (2566). “การขับร้องเพลงในละครดึกดำบรรพ์ เรื่อง คาวี ตอน เฝ้าพระขรรค์ตามแนวทางของครุฑศนีย์ ขุนทอง ศิลปินแห่งชาติ”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15. วันที่ 1 เมษายน 2566 ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, น. 504 - 515.

ค. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

- คีตสร้างสรรค์ เพลงพญาหส์ดินทร์ ในมิติดุริยางคศิลป์
- กระบวนการสร้างสรรค์ศิลป์ การขับเสภาละครเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนแผนพานางวันทองหนี ภาคภาษาอังกฤษ
- ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา

ง. บทความวิจัยใน Monograph, Book Series

- ไม่มี

ตำรา

- ไม่มี

หนังสือ

- ไม่มี

บทความทางวิชาการ (Review Article)

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (ตามนิยามที่ ก.พ.อ. กำหนด)

- ไม่มี

ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎี มีป้อม

คุณวุฒิ

ปร.ด.(ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2556

ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2544

ศศ.บ. (ดุริยางค์ไทย) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, พ.ศ. 2524

ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

ก. บทความวิจัยในวารสาร

ดุขฎี มีป้อม. (2564). “การประพันธ์ทางเต๋ยวรรณาทุมเพลงสดสงวน อัตรางหะสี่ชั้นและสามชั้น”. ในวารสารที่ทัศน์ วัฒนธรรม. 19(1). (มกราคม - มิถุนายน). น. 23 - 45.

ณหทัย สุชีลักษณ์, บำรุง พาทยกุล และดุขฎี มีป้อม. (2564). “ปีพาทย์เสภาวังหน้า”. ในวารสารวิชาการศิลป์ปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9(1), มกราคม - มิถุนายน. น. 12 - 22.

นิภา โสภาสัมฤทธิ์, ดุขฎี มีป้อม และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “วิจิตรลักษณ์ในบทเพลงตามแนวตำรับครูทองดี สุจริตกุล”. ในวารสาร Mahidol Music Journal วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 5(2), กันยายน 2565 – กุมภาพันธ์ 2566, น. 40 - 55.

เดชัน คงอิม, นพคุณ สุดประเสริฐ และดุขฎี มีป้อม. (2566). “การสร้างสรรค์เพลงหน้าพาทย์เพื่อการฟังในรูปแบบการสรรเสริญบูชาดุริยาพาทยาภิรมย์ ชุดทศเทพอภิวันทนา”. ในวารสาร Mahidol Music Journal วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 6(1), มีนาคม – สิงหาคม, น. 25 - 39.

สมภพ เขียวมณี, สุพรรณิ เหลือบุญชู และดุขฎี มีป้อม. (2566). “กลวิธีการบรรเลงสู่การสร้างสรรค์บทเพลงสำหรับเครื่องสีในวงดนตรีไทย”. ในวารสารศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 10(2), กรกฎาคม - ธันวาคม, น. 33 - 47.

สมภพ เขียวมณี, สุพรรณิ เหลือบุญชู และดุขฎี มีป้อม. (2566). “กลวิธีการบรรเลงเครื่องสีในวงดนตรีไทย”. ในวารสาร ศรีวนาลัยวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา 13(1), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. มกราคม - มิถุนายน, น. 29 - 44.

ศิริลักษณ์ ฉลองธรรม, ดุขฎี มีป้อม และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “สังคีตสังสรค์จากทำนองแห่เรือในวัฒนธรรมไทย”. ในวารสารศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ 10(2), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรกฎาคม - ธันวาคม, น. 31 - 46.

เบญจทิพย์ เพชรสม, ดุขฎี มีป้อม และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “การศึกษาทำนองเทศน์ผะเหวดในมิติทางดุริยางคศิลป์”. ในวารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. 7(3), กันยายน - ธันวาคม พ.ศ. 2566, น. 65 - 80.

นิตยา รุ่งสมัย, ดุขฎี มีป้อม และสาริศา ประทีปช่วง. (2566). “อัตลักษณ์การเต๋ยวรรณาทเอก”. ในวารสาร Mahidol Music Journal วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 6(1), มีนาคม – สิงหาคม, น. 146 - 164.

ข. รายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

ดุขฎี มีป้อม. (2562). “การประพันธ์ทำนองเพลงไทย”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3 วันที่ 13 - 14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เด็น จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 289 - 306 .

ชัยวัฒน์ คุรฑบุญ, บำรุง พาทยกุล และดุขฎี มีป้อม. (2562). “วิวัฒนาการของสำนักดนตรีบ้านบางม่วง จังหวัดนนทบุรี”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 113 -120.

- ปิติกร เทียนจีน และดุขฎิ มีป้อม. (2562). “เพลงหน้าพาทย์ “ตระ” ตำรับครูสำราญ เกิดผล (ศิลปินแห่งชาติ)”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 67 – 74.
- สุจิตตรา มินา, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎิ มีป้อม. (2562). “เพลงทับกับการแสดงหนังตะลุงคณะหนังสมุล ศ.ประทุม จังหวัดนครศรีธรรมราช” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3. วันที่ 13-14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เด็น จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 248 - 260.
- วีระประวัติ สุขบัณฑิตย์, ดุขฎิ มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2562). “รูปแบบและลักษณะสำนวนกลอนการเดี่ยวระนาดเอก เพลงแขกมอญ 4 ทาง ของครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3. วันที่ 13-14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เด็น จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 140 - 155 .
- อชิพัชร สุวรรณวัฒน์, วัชรณนธ์ คงขุนเทียน และดุขฎิ มีป้อม. (2562). “การเรียบเรียงเพลงไทยตามแนวทางการบรรเลงกุ้เจิง”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 104 – 112.
- ศุภณัฐ นุตมากุล, บำรุง พาทยกุล และดุขฎิ มีป้อม. (2562). “การประชันวงปีพาทย์บ้านดุริยประณีต (พ.ศ. 2489 - 2506)” ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 และเครือข่ายประชาชื่น ครั้งที่ 5 โลกไร้พรมแดน ทิศทางการศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม. วันที่ 20 มีนาคม 2563, ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, น. 139 - 157.
- ประวดี อำพุทรา, ดุขฎิ มีป้อม และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2562). “การดำเนินงานของระนาดเอกเพลงเรื่องชิงช้างประสานงา 11 เชือก”. ในการประชุมวิชาการและนิทรรศการระดับชาติ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. วันพุธที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2563, น. 115 – 126.
- กนกวรรณ สำอางผิว, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎิ มีป้อม. (2563). “ภูมิปัญญาครูดนตรีไทย ครูวรพงษ์ พุ่มพฤษ”, ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 และเครือข่ายประชาชื่น ครั้งที่ 5 โลกไร้พรมแดน ทิศทางการศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วันที่ 20 มีนาคม 2563. น.1045 - 1056.
- เอกพจน์ ฉุนจ้อย, ดุขฎิ มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2564). “กลวิธีการบรรเลงระนาดเอกเพลงร้วของครูไชยยะ ทางมีศรี” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 “งานวิชาการรับใช้สังคม”. วันที่ 25 มิถุนายน 2564 ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกรุงเทพมหานคร , น. 1027 – 1034.
- ฤทธิพร แก้วดี, ดุขฎิ มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2564). “ผลงานเพลง ครูลิขัยชาญ พักจำรูญ (ศิลปินแห่งชาติ) จากบทพระราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 “งานวิชาการรับใช้สังคม”. วันที่ 25 มิถุนายน 2564 ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร, น. 941 – 947.
- ณิกานต์ บุญดล, นพคุณ สุดประเสริฐ และดุขฎิ มีป้อม. (2564). “การขับร้องเพลงหน้าพาทย์ในการแสดงละครดึกดำบรรพ์ เรื่อง พระยศเกต”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ “เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11” การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่. วันที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก กรุงเทพมหานคร, น. 1 – 11.
- คงศักดิ์ ทองกี, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎิ มีป้อม. (2564). “กระบวนการสร้างปีโนของช่างฉกศักดิ์ ตรีเพ็ชร” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์วิชาการ ครั้งที่ 12 การศึกษาฐานสมรรถนะในยุค New Normal วันที่ 25 - 26 ธันวาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช, น. 211 – 223.
- ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิรอด, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎิ มีป้อม. (2564). “กระบวนการฝึกทักษะปี่ชวาครูป๊อบ คงลายทอง ในเพลงระบำสี่บท” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์วิชาการ คณะครุศาสตร์ ครั้งที่ 12

การศึกษาด้านสมรรถนะในยุค New Normal วันที่ 25 - 26 ธันวาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช, น. 224 – 234.

สุเชาว์ บัวเข้ม, นพคุณ สุดประเสริฐ และดุขฎิ มีป้อม. (2566). “การขับร้องเพลงในละครตีกดาบรพ เรื่อง คาวี ตอนเฝ้าพระขรรค์ตามแนวทางของครุฑศนี ขุนทอง ศิลปินแห่งชาติ”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15. วันที่ 1 เมษายน 2566 ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี, น. 504 – 515.

ค. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2563 การประพันธ์ทางเตีรวระนาตทุ้มเพลงสุดสงวนอัตรางังหะสี่ชั้น และสามชั้น

ง. บทความวิจัยใน Monograph, Book Series

- ไม่มี

ตำรา

- ไม่มี

หนังสือ

- ไม่มี

บทความทางวิชาการ (Review Article)

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (ตามนิยามที่ ก.พ.อ. กำหนด)

2565 การสร้างสรรค์การแปรทำนองและการประพันธ์ทางเตีรวระนาตทุ้ม เพลงการะเวกเล็ก สามชั้น

ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาริศา ประทีปช่วง

คุณวุฒิ

ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,	พ.ศ. 2558
ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหิดล,	พ.ศ. 2546
กศ.ม. (การอุดมศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,	พ.ศ. 2547
ศษ.บ. (ดุริยางค์ไทย)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล,	พ.ศ. 2541

ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

ก. บทความวิจัยในวารสาร

สาริศา ประทีปช่วง. (2563). การสร้างสรรค์องค์ความรู้เชิงปฏิบัติการสอดแทรกและซอฮู้. *วารสารที่ทัศนวัฒนธรรม*. 19(1), มกราคม - มิถุนายน. น. 47-73.

ณัฏฐพัชร สนิธิธรรม, บำรุง พาทยกุล และสาริศา ประทีปช่วง. (2564). “การดำเนินงานในปีในประเภทเพลงสามชั้นทางครูบิ๊บกงลายทอง (ศิลปะแห่งชาติ)” ในวารสารที่ทัศนวัฒนธรรม. 20(2) (กรกฎาคม - ธันวาคม). น. 22 - 45.

สุรศักดิ์ ทองคำศรี, สาริศา ประทีปช่วง และวัชรมนต์ อรัญยะนาถ. (2565). “การสืบทอดทางดนตรีของสำนักดนตรีไทยบ้านสิงห์บุรี”. ในวารสารที่ทัศนวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 21(2), กรกฎาคม - ธันวาคม, น. 1 - 18.

นิตยา รุสสมัย, ดุชนัน มีป้อม และสาริศา ประทีปช่วง. (2566). “อัตลักษณ์การเดี่ยวระนาดเอก”. ในวารสาร Mahidol Music Journal วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 6(1), มีนาคม - สิงหาคม, น. 146 - 164.

ภัสชา น้อยสอาด, สุพรรณิ เหลือบุญชู และสาริศา ประทีปช่วง. (2566). “อัตลักษณ์ทางดนตรีของสร้อยเพลงลำตัดคณะพ่อหวังเต๊ะ-แม่ศรีนวล”. ในวารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 18(1), มกราคม - มิถุนายน, น. 286 - 293.

Sarisa Prateepchuang. (2023). Exploring the Potential of Independent Learning for the Acquisition of Khim Musicianship. *The International Journal of Critical Cultural Studies*. 21(2). pp. 69 - 84. <https://doi.org/10.18848/2327-0055/CGP/v21i02/69-84> (Q3)

ข. รายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

สาริศา ประทีปช่วง, อนันต์ สบฤกษ์ และวัชรมนต์ อรัญยะนาถ. (2562). “การเรียนรู้การสอนดนตรีไทยชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3 วันที่ 13-14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 103 - 118.

Sarisa Prateepchuang. (2018). “Improvement Techniques for a Small Sized Mahoree Ensemble Performances”, The Asia Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference 2018 & China - ASEAN National Music Culture and Education Seminar, Guiyang, China. July 2018, pp. 49 - 54.

ณรงค์เดช หมอกเมฆ, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (2562). “บทบาทและความสำคัญของดนตรีที่ปรากฏในสังคีตภาพจากภาพจิตรกรรมฝาผนังในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562 , น. 75 - 87.

- นิทัศน์ ชูเชิด, บำรุง พาทยกุล และสาริศา ประทีปช่วง. (2562). “สัมฤทธิ์ผลในความเป็นนักระนาดเอกที่ได้รับ การยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ศร ศิลปบรรเลง)”. ในรายงานสืบเนื่อง จากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 97 – 103.
- รชต คีตโชติบัณฑิต, สาริศา ประทีปช่วง และจตุพร สีม่วง. (2562). “การสร้างสรรคทางเดี่ยวซอสามสายหลัก เิงปฏิบัติการตามแนวทางครูจักรี มงคล”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. 5 เมษายน 2562 , น. 1276 – 1284.
- ลัดดาวัลย์ โพธิ์วงษ์, นพคุณ สุดประเสริฐ และสาริศา ประทีปช่วง. (2562). “ดนตรีและการขับร้องประกอบโขน พระราชทาน ชุดศึกมัยราพณ์ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 9. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 21 มิ.ย. 2562. น.166 - 176.
- สุจิตตรา มินา, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎี มีป้อม. (2562). “เพลงทับกับการแสดงหนังตะลุงคณะหนังสมุ ล ศ.ประทุม จังหวัดนครศรีธรรมราช” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3. วันที่ 13 - 14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เด็น จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 248 - 260.
- โอภาส ชำนาญกิจ, วัชรมณต์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (2562). “การผลิตสายซอจากเส้นไอลอน”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 5 ศิลปะสร้างโลก. วันที่ 12 - 13 กรกฎาคม 2562 ณ โรงแรมอวานีขอนแก่น โฮเทลเอนด์ คอนเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดขอนแก่น, น. 782 - 783.
- ณัฐพิมล เพ็ชระมาตร, สาริศา ประทีปช่วง และวัชรมณต์ อรัณยะนาถ. (2563). “การว่าดอด้วยเครื่องดนตรีในวง เครื่องสายไทย” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 “โลกไร้พรมแดน: ทิศทาง การศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม”. วันที่ 20 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร, น. 984 – 996.
- กนกวรรณ ลำอานผิว, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎี มีป้อม. (2563). “ภูมิปัญญาครูดนตรีไทย : ครูวรพงษ์ พุ่มพุกษ์” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 “โลกไร้พรมแดน : ทิศทางการศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม” . วันที่ 20 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร, น. 1045 - 1056.
- สรบัญชา หมั่นแสง, วัชรมณต์ อรัณยะนาถ และสาริศา ประทีปช่วง. (2564). “การสร้างสรรคทำนองซอสามสายระบบ 7 บันได้เสียง เพลงโล้” ในงานการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5 และการนำเสนอผลงานวิจัยระดับ นานาชาติ ครั้งที่ 4 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ “พหุศาสตร์ ภูมิศิลป์ ณ ถิ่นด้ามขวาน” BPI, วันที่ 13 - 15 สิงหาคม 2564 ณ วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จังหวัดพัทลุง, น. 631 - 642.
- คงศักดิ์ ทองกี, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎี มีป้อม. (2564). “กระบวนการสร้างปีโนของช่างฉณรงค์ศักดิ์ ตรีเพชร” คณะครุศาสตร์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์วิชาการ ครั้งที่ 12 การศึกษาฐาน สมรรถนะในยุค New Normal วันที่ 25 - 26 ธันวาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช, น. 211 - 223.
- ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิ์รอด, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎี มีป้อม. (2564). “กระบวนการฝึกทักษะปี่ชวาครูป๊อ คงลายทอง ในเพลงระบำสี่บท” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์วิชาการ คณะครุศาสตร์ ครั้งที่ 12 การศึกษาฐานสมรรถนะในยุค New Normal วันที่ 25 - 26 ธันวาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช, น. 224 – 234.

ค. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2562 การสร้างสรรค์องค์ความรู้เชิงปฏิบัติการชอด้วงและซอฮู้

2562 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และเทคนิคการจัดแผนมโนทัศน์ เรื่อง การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์

2563 องค์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการไล่มือในการบรรเลงขิม

2564 การจัดประสบการณ์บูรณาการการเรียนรู้สเต็มศึกษาโดยใช้กระบวนการสืบเสาะเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ง. บทความวิจัยใน Monograph, Book Series

- ไม่มี

ตำรา

- ไม่มี

หนังสือ

- ไม่มี

บทความทางวิชาการ (Review Article)

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (ตามนิยามที่ ก.พ.อ. กำหนด)

2562 เพลงลีลาภิรมย์

ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ชื่อ – สกุล อาจารย์ ดร.วัชรมนต์ อรัณยะนาค

คุณวุฒิ

ปร.ด. (ดุริยางคศิลป์)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,	พ.ศ. 2558
กศ.ม. (การอุดมศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,	พ.ศ. 2548
ศศ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง,	พ.ศ. 2541
ศป.บ. (ดนตรีไทย)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง,	พ.ศ. 2553

ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

ก. บทความวิจัยในวารสาร

- วัชรมนต์ อรัณยะนาค. (2564). “การสร้างสรรคทางเดี่ยวซิมโดยใช้รูปแบบทำนองเดี่ยวซิม” ใน วารสารที่ทัศน์วัฒนธรรม. 19(1). (มกราคม - มิถุนายน). น. 71 - 92.
- น้ำเพชร พิภทอง, บำรุง พาทย์กุล และวัชรมนต์ อรัณยะนาค. (2564). “ปรากฏการณ์ของวงปี่พาทย์พิธีในพระราชพิธีเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธรูปมหามณีนรัตนปฏิมากร”. ในวารสารวิชาการศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9(1), มกราคม – มิถุนายน, น. 23 - 31.
- สุรศักดิ์ ทองคำศรี, สารีศา ประทีปช่วง และวัชรมนต์ อรัณยะนาค. (2565). “การสืบทอดทางดนตรีของสำนักดนตรีไทยบ้านสิงห์บุรี”. ในวารสารที่ทัศน์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 21(2), กรกฎาคม – ธันวาคม, น. 1 - 18.

ข. รายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

- สารีศา ประทีปช่วง, อนันต์ สบฤกษ์ และวัชรมนต์ อรัณยะนาค. (2562). “การเรียนรู้การสอนดนตรีไทยชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3 วันที่ 13 - 14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 103 - 118.
- ณรงค์เดช หมอกเมฆ, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และสารีศา ประทีปช่วง. (2562). “บทบาทและความสำคัญของดนตรีที่ปรากฏในสังคีตภาพจากภาพจิตรกรรมฝาผนังในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 24 พฤษภาคม 2562, น. 75 - 87.
- อติพัทธ์ สุวรรณวัฒน์, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และดุสิต มีป้อม. (2562). “การเรียบเรียงเพลงไทยตามแนวทางการบรรเลงกู่เจิง”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 24 พฤษภาคม 2562, น. 104 - 112.
- อรอนงค์ จตุภัทรพร, นพคุณ สุดประเสริฐ และวัชรมนต์ อรัณยะนาค. (2562). “การขับร้องประกอบการแสดงเรื่องมโนราห์ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร”, ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 9. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 21 มิ.ย. 2562. น.177 - 188.
- โอภาส ชำนาญกิจ, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และสารีศา ประทีปช่วง. (2562). “การผลิตสายซอจากเส้นไนลอน”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 5 ศิลปะสร้างโลก. วันที่ 12-13 กรกฎาคม 2562 ณ โรงแรมอวานีขอนแก่น โฮเทลเอนด์ คอนเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดขอนแก่น, น. 782 - 783.

ณัฐพิมล เพ็ชชะมาตร, สาริศา ประทีปช่วง และวัชรมนต์ อรัณยะนาถ. (2563). “การวาดดอกด้วยเครื่องดนตรีในวงเครื่องสายไทย” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 “โลกไร้พรมแดน : ทิศทางการศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม” . วันที่ 20 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร , น. 984 – 996.

สรบัญชา หมั่นแสง, นางวัชรมนต์ อรัณยะนาถ และสาริศา ประทีปช่วง. (2564). “การสร้างสรรค์ทำนองขอสามสายระบบ 7 บันได้เสียง เพลงโล้” ในงานการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5 และการนำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ “พหุศาสตร์ ภูมิศิลป์ ณ ถิ่นด้ามขวาน” BPI, วันที่ 13 - 15 สิงหาคม 2564 ณ วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จังหวัดพัทลุง, น. 83.

ค. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2566 การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี รายวิชาการวิจัยด้านดนตรีไทย

ง. บทความวิจัยใน Monograph, Book Series

- ไม่มี

ตำรา

- ไม่มี

หนังสือ

- ไม่มี

บทความทางวิชาการ (Review Article)

วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (2562). การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านคีตศิลป์ไทยของวิทยาลัยนาฏศิลป. การจัดการความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. [ออนไลน์] จาก https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=๑๖๔๔๒๑&bcat_id=16

วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (2562). “การสอนวิชาชีพเครื่องสายไทยในศตวรรษที่ 21” ในโครงการประชุมสัมมนาเครือข่ายการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 12 “การจัดการความรู้สู่มหาวิทยาลัยนวัตกรรม (Knowledge Management : Innovative University). E-book บทความแนวปฏิบัติที่ดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. [ออนไลน์] จาก <http://www.km12.rmutt.ac.th/e-book-บทความแนวปฏิบัติที่ดี> -8/, น. 48 - 55.

บำรุง พาทยกุล และ วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (2565). “เพลงชุดภูมิวัฒนธรรมพัฒนศิลป์: การสร้างสรรค์เพลงค่านิยมองค์กร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”. ในวารสารวิพิธพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2(3), ตุลาคม - ธันวาคม, น. 70 – 85.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (ตามนิยามที่ ก.พ.อ. กำหนด)

- เพลงชุดภูมิวัฒนธรรมพัฒนศิลป์: การสร้างสรรค์เพลงค่านิยม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- ไม่มี

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ชื่อ – สกุล อาจารย์ ดร.บำรุง พาทยกุล

คุณวุฒิ

ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, พ.ศ. 2555

ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2545

กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, พ.ศ. 2521

ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

ก. บทความวิจัยในวารสาร

ณัทย สุชีลักษณ์, บำรุง พาทยกุล และดุขฎิ มีป้อม. (2564). “ปีพาทย์เสภาวังหน้า”. ในวารสารวิชาการศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9(1), มกราคม – มิถุนายน. น. 12 - 22.

น้ำเพชร พิภพทอง, บำรุง พาทยกุล และวัชรมนต์ อรัณยนาถ. (2564). “ปรากฏการณ์ของวงปีพาทย์พิธีในพระราชพิธีเปลี่ยนเครื่องทรง พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร”. ในวารสารวิชาการศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9(1), มกราคม – มิถุนายน. น. 23 - 31.

ณัฐพัชร์ สนธิธรรม, บำรุง พาทยกุล และสริศา ประทีปช่วง. (2564). “การดำเนินงานประจำปีในประเภทเพลงสามชั้นทางครุฑ คงลายทอง (ศิลปินแห่งชาติ)” ใน วารสารที่ทัศนวัฒนธรรม. 20(2), กรกฎาคม – ธันวาคม. น. 22 - 45.

ภัทรเมธา พัวสุวรรณ, บำรุง พาทยกุล และนพคุณ สุดประเสริฐ. (2566). “การประพันธ์ทางขับร้องของครูสมชาย ทับพร”. ในวารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 8(5), กันยายน – ตุลาคม. น. 165 - 179.

ชำนาญ แก้วสว่าง, บำรุง พาทยกุล และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (2566). “ภูมิศิลป์เพลงพื้นบ้านภาคกลาง”. ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 15(2), กรกฎาคม – ธันวาคม. น. 18 - 33.

กิตติชัย รัตนพันธ์, สุพรรณิ เหลือบุญชู และบำรุง พาทยกุล. (2566). “อัตลักษณ์ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้”. ในวารสารชื่อพะยอม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 34(2), พฤษภาคม – สิงหาคม. น. 1 - 16.

ข. รายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

ชัยวัฒน์ ครุฑบุญ, บำรุง พาทยกุล และดุขฎิ มีป้อม. (2562). “วิวัฒนาการของสำนักดนตรีบ้านบางม่วง จังหวัดนนทบุรี”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 113 -120.

นัทศน์ ชูเชิด, บำรุง พาทยกุล และสริศา ประทีปช่วง. (2562). “สัมฤทธิ์ผลในความเป็นนักระนาดเอกที่ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติสายศิษย์ครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 97 -103.

ยุวรัตน์ นักทำนา, นิวัฒน์ สุขประเสริฐ และบำรุง พาทยกุล. (2562). “การพัฒนาศักยภาพผู้เป่าปี่ชาวตามแนวทางของครุฑ คงลายทอง”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 121 - 128.

- วีระประวัติ สุขบัณฑิตย์, ดุษฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2562). “รูปแบบและลักษณะสำนวนกลอนการเดี่ยว ระนาดเอกเพลงแขกมอญ 4 ทาง ของครูหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ 3. วันที่ 13-14 มิถุนายน 2562, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. 140 - 155.
- ศาสตรา เลาสูงเนิน, บำรุง พาทยกุล และบุญช่วย โสวัตร. (2562). “มรดกภูมิปัญญาพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์): เดี่ยวปี่ใน เพลงแขกมอญ สามชั้น”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติทาง ศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. 24 พฤษภาคม 2562, น. 129 - 143.
- ศุภณัฐ นุตมากุล, บำรุง พาทยกุล และดุษฎี มีป้อม. (2562). “การประชันวงปี่พาทย์บ้านดุริยประณีต (พ.ศ. 2489 - 2506)” ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 15 และเครือข่ายประชาชน ครั้งที่ 5 โลกไร้พรมแดน ทิศทางการศึกษา สุขภาวะ และนวัตกรรม จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วันที่ 20 มีนาคม 2563, ณ มหาวิทยาลัย รุกกิก บัณฑิตย์, น. 139 - 157.
- เอกพจน์ ฉุนจ้อย, ดุษฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2564). “กลวิธีการบรรเลงระนาดเอกเพลงรั้วของครูไชยยะ ทางมีศรี” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 “งานวิชาการรับใช้สังคม”. วันที่ 25 มิถุนายน 2564 ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร, น. 1027 - 1034.
- ฤทธิพร แก้วดี, ดุษฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (2564). “ผลงานเพลง ครูลิขัยชาญ พักจำรูญ (ศิลปินแห่งชาติ) จาก บทพระราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 “งานวิชาการรับใช้สังคม”. วันที่ 25 มิถุนายน 2564 ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร, น. 941 - 947.
- ขจรศิษฐ์ ชุมพร, บำรุง พาทยกุล และสรวัดน์ ปลื้มปรีชา. (2565). “ความสำคัญและบทบาทของตะโพน กลองทัด กับการบรรเลงในวงปี่พาทย์” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 “นวัตกรรมเปลี่ยนโลก”. วันที่ 25 มีนาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร, น. 691 - 701.
- ทศพล เพียรดี, บำรุง พาทยกุล และสรวัดน์ ปลื้มปรีชา. (2565). “หน้าที่ที่ใช้กำกับเพลงหน้าพาทย์ เพลงตระ ของครูสำราญ เกิดผล ศิลปินแห่งชาติ” ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 “นวัตกรรมเปลี่ยนโลก”. วันที่ 25 มีนาคม 2565 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร, น. 181 - 194.

ค. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2566 เพลงระบำดอกกรัก: การสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์

ง. บทความวิจัยใน Monograph, Book Series

- ไม่มี

ตำรา

- ไม่มี

หนังสือ

- ไม่มี

บทความทางวิชาการ (Review Article)

บำรุง พาทยกุล และ วัชรมณฑิ คชขุนเทียน. (2565). “เพลงชุดภูมิวัฒนธรรมศิลป์: การสร้างสรรค์เพลงค่านิยมองค์กร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”. ในวารสารวิพิธพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2(3), ตุลาคม - ธันวาคม, น. 70 - 85.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (ตามนิยามที่ ก.พ.อ. กำหนด)

2564 เพลงชุดภูมิวัฒนธรรมศิลป์: การสร้างสรรค์เพลงค่านิยม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2565 การสร้างสรรค์ “เพลงวัฒนธรรมไทย”

ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- ไม่มี

ภาคผนวก ข
รายงานการประชุม
สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ 3/2567

รายงานการประชุม สภาวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗

วันพฤหัสบดีที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี (ศาลายา)

.....

ผู้มาประชุม

๑. นางนิภา	โสภาสัมฤทธิ์	ประธานสภาวิชาการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา	เอี่ยมยี่สุน	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์จินตนา	สายทองคำ	กรรมการ
๔. นายปรเมศวร์	พีชผั๊กหวาน	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงหทัย	พงศ์ประสิทธิ์	เลขานุการ
๖. นายวันเฉลิม	สว่างไสว	ผู้ช่วยเลขานุการสภาวิชาการ
๗. นางฐาปณีย์	แทนวันดี	ผู้ช่วยเลขานุการสภาวิชาการ

ผู้มาประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting

๑. ศาสตราจารย์ชาติชาย	ณ เชียงใหม่	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. ศาสตราจารย์คำคม	พรประสิทธิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. ศาสตราจารย์ญาณวิทย์	กัญแจทอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ยุทธนา	ฉัพพรรณรัตน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธินาฏ	ณ สุนทร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. นายไพโรจน์	ทองคำสุก	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. นางสาวศิริลักษณ์	ฉลองธรรม	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญพาด	ขังคะมะโน	กรรมการ
๙. นายจรัญ	หนองบัว	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร	เอมโอด	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย	รัตนพันธ์	กรรมการ
๑๒. นายจำเริญ	แก้วเพ็ญกร	กรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญใจ	คงถาวร	กรรมการ
๑๔. นายชูเกียรติ	สุทิน	กรรมการ
๑๕. นายกิตติศักดิ์	สินธุ์โคตร	กรรมการ
๑๖. นางสาวปัญจพร	อะโนดาช	กรรมการ

ผู้ไม่เข้าประชุม เนื่องจากติดภารกิจ

๑. ศาสตราจารย์คณพล	จันทน์หอม	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณสุชาติ	เถาทอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาริศา	ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ	สุดประเสริฐ	รองคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
๓. นางสาวสุชาดา	โสวัตร	อาจารย์

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๓๕ น.

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๓.๘ – ๓.๑๒ เป็นเรื่องของการพิจารณา ร่าง หลักสูตรปรับปรุงระดับมหับัณฑิตและระดับดุษฎีบัณฑิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาริศา ประทีปช่วง ผู้ช่วยอธิการบดี ขออนุญาต นำเสนอ ระเบียบวาระที่ ๓.๙ และ ๓.๑๑ ร่าง หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต ของสาขานาฏศิลป์ ก่อน จากนั้นนำเสนอระเบียบวาระที่ ๓.๘ และ ๓.๑๒ ร่าง หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต ของสาขาดริยางคศิลป์ สุดท้ายคือระเบียบวาระที่ ๓.๑๐ ร่าง หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

๓.๙ -ร่าง- หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วย คณะกรรมการกลั่นกรอง (ร่าง) หลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้พิจารณา (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และมีมติให้ปรับแก้ไขข้อมูลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ในการนี้ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้ดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์

๓.๑๑ -ร่าง- หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วย คณะกรรมการกลั่นกรอง (ร่าง) หลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้พิจารณา (ร่าง) หลักสูตรศิลปดุริยางค์ สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และมีมติให้ปรับแก้ไขข้อมูลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ในการนี้ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้ดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ (ร่าง) หลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)
ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์

๓.๘ -ร่าง- หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วย คณะกรรมการกลั่นกรอง (ร่าง) หลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พิจารณา (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะ ศิลปนาฏดุริยางค์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และมีมติให้ปรับแก้ไขข้อมูลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ในการนี้ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้ดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์

๓.๑๒ -ร่าง- หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วย คณะกรรมการกลั่นกรอง (ร่าง) หลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้พิจารณา (ร่าง) หลักสูตรศิลป
ดุริยางคศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะ ศิลปนาฏดุริยางค์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ระหว่างวันที่
๒๑ – ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และมีมติให้ปรับแก้ไขข้อมูลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ในการนี้ คณะศิลป
นาฏดุริยางค์ได้ดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ (ร่าง) หลักสูตรศิลปศึกษบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์

๓.๑๐ -ร่าง- หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วย คณะกรรมการกลั่นกรอง (ร่าง) หลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พิจารณา (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะ ศิลปวิจารณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๒๑ – ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และมีมติให้ปรับแก้ไขข้อมูลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ในการนี้ คณะศิลปวิจารณ์ได้ดำเนินการปรับ แก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ (ร่าง) หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.) ของคณะศิลปวิจารณ์

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาวิชาการในภาพรวมทั้ง ๕ หลักสูตร

๑. PLO ต้องมีความชัดเจนโดยเฉพาะของหลักสูตรดุขศึกษบัณฑิต ไม่ควรระบุเกินความเป็นจริงหรือเกินความสามารถของหลักสูตร เพราะจะมีผลกระทบกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลผู้เรียน

๒. ผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรดุขศึกษบัณฑิตตามที่เราได้สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น อาจารย์ นักวิจัย นักประดิษฐ์ออกแบบ หรือศิลปิน ในโครงสร้างหลักสูตรมีแนวทางให้นักศึกษาทราบหรือไม่ว่าหากต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ตนสนใจจะต้องเลือกรายวิชาใดบ้าง ซึ่งโดยปกติหลักสูตรดุขศึกษบัณฑิตจะมีเพียง ๒ ประเภท คือ ๑. เรียนเพื่อเป็นนักวิจัยนักคิดสร้างทฤษฎีสอนหนังสือ ในมหาวิทยาลัย ๒. เรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ปฏิบัติงาน ซึ่งข้อขึ้นของปริญญาก็จะไม่เหมือนกัน ในส่วนของสถาบันชื่อปริญญาเน้นไปทางปฏิบัติแต่การเขียนหลักสูตรทั้งจุดประสงค์ และ PLO มีลักษณะเหมือนเป็นนักวิจัยและเป็นผู้สอนได้ด้วย จึงอยากให้มีแนวทางสำหรับผู้เรียนในการเลือกรายวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น

๓. ในส่วนของความสำคัญของหลักสูตรระดับดุขศึกษบัณฑิตและระดับมหาบัณฑิต ทั้งสาขาวิชานาฏศิลป์และสาขาดุริยางคศิลป์ มีการใช้ถ้อยคำที่เหมือนกันทั้งสองระดับ ควรตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งว่าสามารถระบุเหมือนกันทุกอย่างได้หรือไม่ตามความเป็นจริงทั้งสองระดับควรจะต้องมีนัยสำคัญที่แตกต่างกันออกไป ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะให้ปรับปรุงคือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง PLO3 – PLO6 ของระดับดุขศึกษบัณฑิตทำควบคู่กับ PLO2 – PLO5 ของระดับมหาบัณฑิต แต่การเรียงลำดับความสำคัญยังสลับซ้อนกันอยู่ควรกลับไปพิจารณาลำดับใหม่ให้ถูกต้อง เพราะหลักสูตร OBE จะเน้นเรื่องการจดหมวดหมู่มากจะต้องมีความเรียงลำดับและสอดคล้องกันไปอย่างเป็นระบบ จึงอยากให้สถาบันพิจารณาในภาพรวมของหลักสูตรก่อนโดยเริ่มจากระดับมหาบัณฑิตและต่อยอดระดับดุขศึกษบัณฑิตว่ามีความสอดคล้องกันไปทิศทางใด

๔. หลักสูตรระดับดุขศึกษบัณฑิตและระดับมหาบัณฑิตต้องมีกลไกสำคัญของหลักสูตรที่แตกต่างกัน ในขณะนี้หรืออนาคตข้างหน้า Soft Power ของนาฏศิลป์กำลังมีความสำคัญ ฉะนั้นถ้าอยากให้มีความชัดเจนควรระบุคำว่า Soft Power ไว้ในหลักสูตรด้วยไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระดับดุขศึกษบัณฑิตหรือระดับมหาบัณฑิต เพราะอนาคตอันใกล้นี้เรื่องของ Soft Power ทางด้านนาฏศิลป์จะทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กลายเป็นที่น่าสนใจของผู้ที่สนใจศึกษาต่อระดับดุขศึกษบัณฑิตมากขึ้น

๕. ทั้งหลักสูตรดุขศึกษบัณฑิตและมหาบัณฑิตจะมีค่าที่สำคัญอยู่ ถ้าพิจารณาจาก PLO จนถึงรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาจะเห็นได้ว่ายังขาดคำว่าพหุวัฒนธรรมอยู่ สถาบันสามารถเพิ่มเติมเข้าไปในรายวิชาได้ และคำที่สองที่ขาดหายไปคือคำว่าทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งในส่วนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจจะระบุไว้ในภาพรวมแต่ยังไม่ชัดเจน ควรระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาด้วยทั้งระดับดุขศึกษบัณฑิตและระดับมหาบัณฑิต

๖. เรื่องของการปรับปรุงหลักสูตรต่างระดับที่ชื่อและปริญญาเดียวกัน เรื่องของความสำคัญ ความเป็นมา หรือหลักการของตัวหลักสูตรทั้งสองระดับต้องไม่เหมือนกัน จากนั้นสิ่งสำคัญที่ตามมาคือต้องมาพิจารณา PLO1 – PLO4 และ Push1 ที่ได้บรรยายให้ระดับปริญญาตรีฟังแล้ว ซึ่งทั้งห้าเล่มห้าหลักสูตรที่ส่งมานี้ต่างกันโดยสิ้นเชิง หากพิจารณาจากหลักการอาจจะพอเป็นไปได้ ฉะนั้น ในความต่างระดับกับชื่อปริญญาสอดคล้องกันเป็นส่วนสำคัญต้องแยกและจัดหมวดหมู่ให้เหมาะสม การจัดทำหลักสูตรถ้า TQF ครบเพียงอย่างเดียวก็จะได้แค่กฎหมายขึ้นตำเท่านั้น ส่วนที่สำคัญคือมุมมองหรือส่วนสะท้อนใน PLUS1 ที่อยู่ในการตรวจสอบขั้นสุดท้ายว่าหลักสูตรปรับปรุงจำเป็นต้องทำจากข้อมูลตั้งต้นและสะท้อนกลับมา ซึ่งหลักสูตรนาฏศิลป์เป็นเช่นนั้นแต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจจะยังไม่ครบ

ตามกฎหมาย ปรัชญาของหลักสูตรจะพบว่าทางระดับมหาดบัณฑิตจะเน้นเรื่องของภาพรวม ชื่อปริญญาทั้งสองระดับไม่ใช่วุฒิการศึกษาแต่เป็นปริญญาวิชาชีพไม่ต้องสนใจการผลิตอาจารย์มหาวิทยาลัยมากเกินไป แต่ต้องมุ่งเน้นในทางปริญญาวิชาชีพให้มาก ทั้ง ๕ เล่มควรจะเป็นเช่นนั้นเพราะเป็นปริญญาที่เกี่ยวกับศิลปิน ประเด็นต่อมาที่น่ายกย่องคือการแยก PLO เรื่องคุณธรรม จริยธรรม และการคัดลอกผลงาน ทั้งปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตและมหาดบัณฑิต แสดงว่าสถาบันจะต้องมีวิชาหลักที่เป็นรายวิชา CLO แน่นนอน ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น อาจจะแค่เพิ่มเข้าไปใน PLO ที่มีอยู่แล้วทั้งหมดก็ได้ไม่ผิดกฎหมาย TQF หลัก และยิ่งส่งผลให้มีการะงานลดน้อยลง ประเด็นสุดท้ายคือมีการปรับปรุงรายวิชาบูรณาการจนกว้านจนมากไปจากโครงสร้างเดิมถือว่าเป็นเรื่องที่ดี สิ่งที่ต้องการแสดงให้เห็นคือการจัดหมวดหมู่ของรายวิชาแต่กลับไม่ปรากฏเช่นนั้นซึ่งทำให้เกิดคำถามตามมาว่าทำไปเพื่ออะไรและการปรับปรุงดังกล่าวเป็นแนวเดียวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหมวด ๒ อย่างไร สิ่งที่เปลี่ยนคือปรัชญา ดังนั้นควรอธิบายด้วยว่าปรัชญาที่เปลี่ยนนั้นควรต้องสร้างบัณฑิตแบบใดและมีแนวทางมาจากวัตถุประสงค์อย่างไร สืบเนื่องไปสู่ PLO จนเรียงมาถึง CLO ได้อย่างไร ซึ่งทั้งหมดนี้ควรจะต้องมีอยู่ในหมวด ๔

๗. สาขาวิชาทัศนศิลป์ควรปรับปรุง PLO ใหม่เนื่องจากไม่มีความสอดคล้องกัน และไม่มียุทธศาสตร์พื้นฐานซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะนักศึกษาที่จะมาเรียนในสาขานี้มาจากนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งในสาขาอื่นๆ จะมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการทั้งระดับมหาดบัณฑิตและระดับคุณวุฒิบัณฑิต แต่สาขาทัศนศิลป์นั้นไม่มีจะรายวิชาพื้นฐานเริ่มที่หมวดวิชาบังคับดังนั้นจึงค่อนข้างน่าเป็นห่วง ลองพิจารณาดูว่ารายวิชาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการทัศนศิลป์ระดับมหาดบัณฑิตมีอะไรบ้าง ส่วนรายวิชาอื่นๆ ที่ระไว้ใน PLO เช่น แนวคิดหรือการสร้างทัศนศิลป์แต่ไม่ปรากฏคำอธิบายรายวิชาในเล่มหลักสูตร

๘. หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ ในเอกสารหน้า ๑๘ ต้องตรวจสอบอีกครั้งว่ารายวิชาดุริยางคศิลป์ปริทรรศน์ไม่ทราบว่าเป็นมาหรือไม่เพราะไม่มีปรากฏอยู่ในเอกสารหน้า ๗ – ๙ ลองพิจารณาใหม่ว่าแต่รายวิชาตรงกับ PLO ข้อใด ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่แต่ละรายวิชาสามารถเข้ากับ PLO ได้ทั้งหมดทุก PLO อย่างเช่น PLO1 บอกว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญก็ต้องเป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับทฤษฎี ส่วน PLO2 เรื่องเกี่ยวกับทักษะก็ควรเป็นรายวิชาการสร้างสรรค์เป็นต้น ควรพิจารณาใหม่อีกครั้ง

๙. สาขาวิชาทัศนศิลป์ในการผลิตบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มีอยู่สามารถที่จะเป็นได้หลายแนวทาง จุดที่คิดว่าควรจะต้องเปลี่ยนหรือนำออกคือค่านักอนุรักษ์และอนุรักษ์สืบสาน เพราะค่านักอนุรักษ์บางครั้งมีความหมายว่าซ่อมงานศิลปะหรือการรักษาผลงานในกรณีที่ผลงานได้รับความเสียหาย ซึ่งอาจไม่ชัดเจนเพียงพอในเรื่องของงานศิลปะ

๑๐. นอกจากการเปลี่ยนชื่อวิชาจากระเบียบวิธีวิจัยเป็นวิธีวิจัยทางด้านทัศนศิลป์แล้ว ไม่ทราบว่ามีการเปลี่ยนเนื้อหาสาระหรือจุดมุ่งหมายที่จะสร้างทักษะให้กับผู้เรียนด้วยหรือไม่แล้วเหตุใดจึงต้องเปลี่ยนชื่อรายวิชา หรือเพื่อต้องการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ปรัชญา และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เขียนใหม่ใช้หรือไม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุตพาด มังคะมะโน คณบดีคณะศิลปวิจิตร ชี้แจงว่า เดิมรายวิชาระเบียบวิธีวิจัยจะเน้นในเรื่องของกระบวนการวิจัยทั้งหมด ซึ่งทางคณะได้รับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ในส่วนของการเรียนสายทัศนศิลป์ควรจะมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน เมื่อนำมารวมกับหมวด ๔ หรือเรื่องปรัชญาของหลักสูตรแล้วคิดว่าการนำกระบวนการทางการวิจัยมาใช้เพื่อให้เป็นแนวทางของด้านการสร้างสรรค์ คือ วิจัยเพื่อสร้างสรรค์หรือวิจัยในเชิงสร้างสรรค์ จะสามารถทำให้นักศึกษาเข้าใจกระบวนการวิจัยในงานสร้างสรรค์และมีอัตลักษณ์มากขึ้น

มติสภาวิชาการ เห็นชอบ - ร่าง - หลักสูตรปรับปรุงระดับมหาดบัณฑิตและระดับคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ และสาขาวิชาทัศนศิลป์ รวม ๕ หลักสูตร และให้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาวิชาการ

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๒๐ น.

นางฐาปณีย์ แทนวันดี

นายวันเฉลิม สว่างใส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงหทัย พงศ์ประสิทธิ์

ผู้บันทึก

ผู้บันทึก

ผู้ตรวจ

ภาคผนวก ซ
รายงานการประชุม
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ 5/2567

รายงานการประชุม
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ ๕/๒๕๖๗
วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ห้องประชุม ๑ ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี (ศาลายา)

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ	นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. นางประกอบ ลาภเกษร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปฎิรักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ดร.กำพล วันทา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ดร.นิภา โสภาสัมฤทธิ์	อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีณา เอี่ยมยี่สุน	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญพาด รังคะมะโน	คณบดีคณะศิลปวิจิตร
	กรรมการ
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.สมภาพ เขียวมณี	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ อัดถาผล	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์
	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สุตประเสริฐ	อาจารย์ประจำ คณะศิลปนาฏดุริยางค์
	กรรมการ
๑๑. นางสาวจิรพรรณ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	ข้าราชการครู วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
	กรรมการ
๑๒. นายปิยะพงษ์ กรเกษม	บุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
	กรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนวยการ นวลอนงค์	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	เลขานุการ
๑๔. นายวันเฉลิม สว่างไสว	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting

๑. นายชจร จิตสุขุมมงคล	อุปนายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. นางยุพา ทวีวัฒนะกิจบวร	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
	กรรมการ

๓. นางสาวสุนีย์ เลิศเพียรธรรม	หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แทนปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรรมการ
๔. นายพิเชษฐ์ วันทอง	รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา แทนเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา กรรมการ
๕. นางบุญตา เขียนทองกุล	นักวิชาการละครและดนตรีเชี่ยวชาญ แทนอธิบดีกรมศิลปากร กรรมการ
๖. นายสศ. แดงเอียด	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ดร.จักรพรรดิ วัฒนา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นางประพิน อ้นวาท	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. ศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด กิจจันทร์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. นายศิลปชัย หอมทรัพย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. นางจินตนา มีแสงพรพร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. เรืออากาศโทสมพร ปานดำ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ	ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร กรรมการ
ผู้ไม่มาประชุม (ติดราชการ)	
๑. ศาสตราจารย์วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้เข้าร่วมประชุม	
๑. นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พหลยุทธ กนิษฐบุตร	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ภูมิภักดิ์	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สริศา ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๕. ดร.ศิริลักษณ์ ฉลองธรรม	คณบดีคณะศิลปศึกษา
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ	ประธานหลักสูตร
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฤทธิเทพ เถาว์หิรัญ	รักษาราชการแทนคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชาย บุญอินทร์

อาจารย์ วิทยาลัยช่างศิลป์

๙. นางสาวชุติมา พรหมเดชะ

อาจารย์ วิทยาลัยช่างศิลป์

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเพื่อพิจารณา

๖.๔ -ร่าง- หลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อเท็จจริง

เนื่องด้วยคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร ศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.) เพื่อให้ปรับปรุงหลักสูตรตามระยะเวลาที่กำหนด ให้ความทันสมัย สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ สืบสานและต่อยอดทางศิลปวัฒนธรรม และเพื่อให้ สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

ในการนี้ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.) เรียบร้อยแล้ว

การกลั่นกรอง

- การประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบหลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.) โดยให้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ประเด็นที่เสนอต่อสภาสถาบันฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบ -ร่าง- หลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน

๑. หลักการเขียนปรัชญาของหลักสูตร ไม่ต้องมีคำอธิบายขยายความสามารถนำออกได้ทั้ง ๒ หลักสูตร ในส่วนของระดับมหาบัณฑิต ควรเพิ่มเติมคุณธรรม จริยธรรม

มติสภาสถาบัน เห็นชอบ -ร่าง- หลักสูตรศิลปศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ.)

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๔๐ น.

นายวันเฉลิม สว่างไสว ผู้จัดการรายงานการประชุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ นวลอนงค์ ผู้ตรวจรายงานการประชุม